

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
CARINSKOG ZAKONA**

Zagreb, listopada 2002.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

a) Ocjena stanja

Carinski zakon donesen je u ljeto 1999. godine ("Narodne novine", br 78/99). Nastavno su doneseni i provedbeni propisi Vlade Republike Hrvatske i ministra financija ("Narodne novine", br. 144/99), tako da je s 1.1.2000. godine u cijelosti startao novi hrvatski carinski sustav usklađen s carinskim sustavom država Europske unije.

Usklađenost hrvatskog carinskog sustava s carinskim sustavom država Europske unije dosljedno je provedena kako u području materijalnog carinskog prava (plaćanje carine prema vrijednosti robe i količinskoj jedinici, podrijetlo robe kao osnov za diferencijaciju visine carinskog opterećenja, carinsko pravni statusi robe, utvrđenje visine carinskoga duga, puštanje robe ispod carinskog nadzora i polaganje osiguranja za njegovo namirenje, oslobođenje od plaćanja carine i plaćanje povoljnije carine, te uvjeta i rokova za namirenje carinskoga duga, kao i propisivanja odgovornosti za carinske prekršaje), tako i carinskoga postupovnoga prava (obveza podnošenja robe i mjerodavnih isprava, carinjenje na osnovi podataka iskazanih u podnesenoj carinskoj deklaraciji, posebnosti u provedbi upravnih postupaka, te postupaka obračuna i namirenja carinskoga duga).

Iako su stručne podloge za donošenje propisa novoga carinskoga sustava pripremljene u stručnim službama državne uprave, bez izravne suradnje sa stranim stručnjacima, u trogodišnjoj provedbi sustav je djelotvorno funkcionirao, posebice u dijelu koji se odnosi na provedbu carinskih procedura zasnovanih na obrascima kompatibilnim sa sustavom jedinstvenog administrativnog obrasca (jedinствена carinska deklaracija) i računalne obrade podataka u provedbi propisanih carinskih procedura.

U nastavku procesa usklađivanja hrvatskoga carinskog sustava s europskim, izvršena su usklađenja i u sustavu Carinske tarife, kako radi usklađenja visine carinskih opterećenja s obvezama preuzetim pristupanjem Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO), tako i što dosljednijeg i potpunijeg preuzimanja kombiniranog nazivlja Carinske tarife, usklađenog s njezinim posebnostima koje se primjenjuju u Europskoj uniji.

Nadalje, donesen je i novi Zakon o carinskoj službi ("Narodne novine", br. 67/01), kojim se osiguravaju uvjeti za dosljednu primjenu novih carinskih propisa i utvrđuju ovlaštenja i odgovornosti Carinske uprave sukladno ovlaštenjima i odgovornosti carinskih službi država Europske unije.

Donesen je i novi Zakon o uvjetima za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku ("Narodne novine", br. 92/01), kojim se na načelima novoga carinskog sustava i sukladno pravilima za provedbu carinskih procedura uređuju i uvjeti za sudjelovanje otpremnika u carinskom postupku, kao bitnoga sudionika u postupku brze i djelotvorne provedbe propisanih carinskih procedura.

Donesen je i novi Opći porezni zakon ("Narodne novine", br. 127/00), kojime je carina definirana dijelom općega poreznoga sustava, pa se odredbe toga zakona primjenjuju i pri provedbi carinskih postupaka, ako carinskim propisima nije određeno pitanje drugačije uređeno.

U toku gotovo trogodišnje provedbe novih carinskih propisa, u nastojanju da se što je moguće prije ostvari razina efikasnosti carinskih procedura koje se primjenjuju u državama Europske unije, evidentiran je i jedan broj otvorenih pitanja u provedbi novih carinskih propisa, i to kako sa stajališta pravne sigurnosti sudionika carinskoga postupka, tako i zaštite interesa državnoga proračuna.

Sukladno anketi i raspravama provedenim unutar struktura carinske službe, te u suradnji s drugim ključnim sudionicima carinskog postupka, identificiran je krug pitanja koje bi valjalo detaljnije ili nešto drugačije urediti u okviru propisa carinskog sustava, kako sa stajališta funkcioniranja sustava kao cjeline, tako i radi osiguravanja uvjeta za pojednostavljenje i djelotvorniju provedbu propisanih carinskih procedura.

Napominjemo, da su i propisi europskog carinskog sustava u razdoblju od pristupanja procesu usklađivanja hrvatskog carinskog sustava s europskim već dva puta mijenjani odnosno dopunjavani, pa je i to razlog da se pristupi predloženim izmjenama i dopunama predmetnoga Zakona.

Dosljednim preuzimanjem europskih carinskih propisa u propise hrvatskog carinskoga sustava otklanjaju se i administrativne prepreke ubrzanoj i djelotvornijoj provedbi carinskih procedura, identificirane u FIAS-ovoj studiji.

b) Osnovna pitanja koja bi trebalo urediti predloženim zakonom

1) Radi stvaranja uvjeta za potpunije razlikovanje carinske provjere, kao konkretnih mjera za dosljedniju provedbu carinskih propisa, od carinskoga nadzora kao općih mjera za provedbu tih propisa, posebice radi stvaranja povoljnijih uvjeta za djelotvorniju naknadnu provjeru carinskih deklaracija, valja, u skladu s europskim standardima, precizirati pojmovno određenje carinske provjere i uvjeta za njezinu provedbu.

2) Kako se odredbe Zakona o općem upravnom postupku primjenjuju i u postupcima koje provodi Carinska uprava, neophodno je preciznije urediti odnose postupovnih odredbi uređenih carinskim propisima sa odgovarajućim odredbama općih poreznih propisa i propisa općega upravnoga postupka, i to, kako pri provedbi specifičnih carinskih procedura, tako i pri provedbi upravnih postupanja, utemeljenih u cijelosti ili djelomice na općim poreznim propisima i propisima o općem upravnom postupku.

3) Terminologiju Carinskog zakona, u dijelu koji se odnosi na provedbu propisa o Carinskoj tarifi, valja uskladiti se terminologijom novih propisa o Carinskoj tarifi, posebice u dijelu koje se odnosi na primjenu harmoniziranog sustava nazivlja u Carinskoj tarifi i razvrstavanje robe u tom sustavu.

4) Rok važenja obvezujućih mišljenja Carinske uprave o razvrstavanju robe u Carinskoj tarifi i o podrijetlu robe, u skladu s europskom carinskom praksom i potrebom za unaprijeđenjem pravne sigurnosti poduzetnika u odnosu na postupanja upravnih tijela u provedbi carinskih propisa, valja približiti europskom carinsko pravnome standardu.

5) Pored slučajeva oduzimanja robe prema carinskim propisima, sukladno posebnim ovlaštenjima u posebnim propisima, i drugi upravni ili pravosudni organi, privremeno ili trajno, mogu oduzimati neocarinjenu stranu robu, pa valja, radi izbjegavanja dvojbi o obvezi provedbe carinskih procedura, i za takvu robu pojasniti odnosne odredbe Carinskog zakona.

6) Prema carinskim propisima, uređujući carinski službenik prije obavljanja odgovarajućih carinskih formalnosti može, ali i ne mora, obaviti pregled podnesene robe. Kako bi se izbjegla arbitrarnost u postupanju, te smanjile mogućnosti za pogodovanje nekih sudionika u carinskom postupku, valja uspostaviti obvezu uvažavanja podataka proizašlih iz analiza rizika pri pregledu robe na graničnim prijelazima, koje se sustavno obavljaju u Carinskoj službi, te donošenja pravila o pojednostavnjenju ili ubrzanju postupka carinskog nadzora i provjere u slučaju izvanrednih situacija u unutarnjim carinarnicama.

7) Pri određivanju carinske vrijednosti robe, sukladno europskoj praksi, valja otvoriti prostor za primjenu posebnih pravila za određivanje carinske vrijednosti robe koja je prije puštanja u slobodan promet već bila u nekome drugome carinskome postupku, odnosno carinske vrijednosti brzo pokvarljive robe, i to, kako zbog učestalih promjena transakcijskih cijena odnosnih roba, tako i radi sužavanja prostora za carinske defraudacije.

8) Sukladno europskoj carinskoj praksi valja otvoriti mogućnost propisivanja puteva kojima se roba mora prevoziti od trenutka prijelaska preko carinske crte pa do nadležne carinarnice ili njezine nadležne ustrojstvene jedinice.

9) U skladu sa europskom carinskom praksom, valja potanje urediti uvjete za puštanje robe ispod carinskoga nadzora, a prije namirenja carine i drugih uvoznih davanja, odnosno uvjete za polaganje osiguranja za namirenje carinskoga duga u tome slučaju.

10) Sukladno europskoj carinskoj praksi, valja precizirati uvjete pod kojima se odnosna strana roba može staviti u postupak unutarnje proizvodnje (oplemenjivanja).

11) Oslanjajući se na procedure koje se primjenjuju u postupku privremenog uvoza strane robe, valja urediti i procedure privremenoga izvoza domaće robe.

12) Polazeći od europskih uvjeta za ostvarivanje carinske povlastice pri uvozu predmeta kućanstva osoba koje se doseljavaju u Hrvatsku, valja skratiti razdoblje prethodnoga boravka u inozemstvu kao uvjet za ostvarivanje povlastice (sa pet na tri godine).

13) Pri uvozu gospodarskog inventara od strane osoba koje se doseljavaju u Hrvatsku valja otvoriti mogućnost unosa nove gospodarske opreme, sukladno općoj politici poticanja poduzetništva na novim tehnološkim procesima i novim tržišnim proizvodima.

14) Sukladno utvrđenoj politici za unaprijeđivanje uvjeta za zapošljavanje invalidnih osoba, valja uspostaviti carinsku povlasticu pri uvozu strojeva, uređaja i druge opreme, instrumenata i rezervnih dijelova koji će se rabiti u ustanovama i drugim organizacijama za profesionalnu rehabilitaciju i rad osoba s invaliditetom.

15) Za osobe s uobičajenim mjestom boravka u inozemstvu, koje privremeno doseljavaju u Hrvatsku radi obavljanjem profesionalne djelatnosti, valja predložiti uspostavljanje posebne zakonske osnove za oslobođenje od plaćanja carine za predmete kućanstva namijenjene opremanju stambenog prostora tijekom privremenoga boravka.

16) Za sve slučajeve ostvarivanja carinskih povlastica valja ujednačiti uvjete za njihovo ostvarivanje, posebice u slučaju otuđenja robe ili njezinoga davanja na korištenje drugoj osobi i slično, a prije isteka propisanoga razdoblja carinskoga nadzora nad odnosnom robom, te stimulirati namjeravano otuđenje povoljnijim obračunom carine, ako se pravodobno podnese zahtjev nadležnoj carinarnici.

17) Odredbe o nastanku carinskoga duga zbog nezakonitoga unosa robe u carinsko područje, nezakonitoga izuzimanja robe ispod carinskoga nadzora ili nezakonite uporabe ili potrošnje u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, valja uskladiti s europskom carinskom praksom, uvažavajući pri tome i slučajeve i uvjete kada carinski dug ne nastaje.

18) Odredbe o rokovima za knjiženje carinskoga duga te obavješćivanju carinskoga dužnika o nastanku obveze namirenja carinskoga duga, osim u slučaju da knjiženje ili obavješćivanje nije bilo moguće pravodobno obaviti zbog nezakonitog unosa robe u hrvatsko carinsko područje.

19) Povrat nezakonito plaćenoga carinskoga duga ili otpust nezakonito knjiženoga carinskoga duga uskladiti s europskom carinskom praksom, posebice u slučajevima prijevarnog postupanja ili zbog povrata robe s nedostacima ili oštećene robe u inozemstvo.

c) Posljedice donošenja predloženoga zakona

Donošenjem predloženoga zakona uskladiti će se pojedine odredbe hrvatskoga Carinskog zakona s odgovarajućim odredbama Carinskog kodeksa Europske unije, posebice u dijelu koji se odnosi na njegove izmjene i dopune donesene u razdoblju važenja predmetnoga hrvatskoga zakona.

Nadalje, pojedine odredbe uskladiti će se i sa, u međuvremenu donesenim hrvatskim Općim poreznim zakonom, te novim propisima o carinskoj službi i zastupanju u carinskom postupku.

Odredbama predloženoga zakona valja provesti i brojne pravno tehničke promjene, najvećim dijelom uvjetovane izmjenama u novoj carinskoj terminologiji, koja se ustalila u razdoblju trogodišnje primjene predmetnoga zakona, kao i neke druge intervencije pravno tehničke i jezične naravi, koje bi trebale i u profesionalnom smislu višestruko složeni tekst zakona učiniti razumljivijim i široj stručnoj javnosti.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu predloženog zakona nije potrebno izdvajanje posebnih sredstava na teret državnog proračuna.

IV. PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

Članak 1.

U Carinskom zakonu ("Narodne novine", br. 78/99., 94/99., 117/99., 73/00. i 92/01.) u članku 4. točki 8. riječ "Dužnik" zamjenjuje se riječima "Carinski dužnik", iza riječi "duga" dodaje se riječ "(dužnik)", a u točki 10. riječ "radnje" zamjenjuje se riječima "posebne službene radnje za osiguranje primjene carinskih propisa, a po potrebi i drugih propisa koji se odnose na robu pod carinskim nadzorom,".

Članak 2.

U članku 5. stavku 5. riječi "ili za" zamjenjuju se riječima "i za".

U stavku 6. riječ "otpremništva" zamjenjuje se riječima "zastupanja u carinskom postupku".

Članak 3.

U članku 6. iza riječi "zakonom" dodaju se riječi "i propisima koji uređuju opći porezni postupak".

Članak 4.

U članku 7. stavku 2. iza riječi "donijeti" dodaju se riječi "i dostaviti".

Članak 5.

U članku 8. stavku 1. iza riječi "žalbe" dodaju se riječi "u roku 15 dana".

U stavku 3. točki a) riječ "carinskim" zamjenjuje se riječju "važećim".

Članak 6.

U članku 9. stavku 1. riječi "Prvostupanjsko rješenje" zamjenjuju se riječju "Rješenje", a riječ "carinarnica" zamjenjuje se riječima "Carinska uprava".

Članak 7.

U članku 10. stavku 1. riječi "Prvostupanjsko rješenje" zamjenjuju se riječju "Rješenje", a riječ "carinarnica" zamjenjuje se riječima "Carinska uprava".

U stavku 3. iza brojke "1." dodaju se riječi "i 2.".

Članak 8.

U članku 11. stavku 3. iza riječi "analiza" dodaju se riječi "i drugih ispitivanja".

Članak 9.

U članku 12. stavku 1. riječi "tarifnome raspoređivanju robe u Carinsku tarifu" zamjenjuju se riječima "razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife".

U stavku 3. riječi "tarifnom raspoređivanju robe" zamjenjuju se riječima "razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife".

U stavku 4. riječi "tarifnom raspoređivanju robe" zamjenjuju se riječima "razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife".

U stavku 6. točki a) riječi "tarifnome raspoređivanju robe u Carinsku tarifu" zamjenjuju se riječima "razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife".

U stavku 8. riječi "jedna godina" zamjenjuju se riječima "tri godine", a u točki a) podtočki 2. riječi "raspoređivanja robe u Carinsku tarifu" zamjenjuju se riječima "razvrstavanja robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife", te se riječi "članka 10. Zakona" zamjenjuju riječju "propisa".

U stavku 10. riječi "tri mjeseca" zamjenjuju se riječima "šest mjeseci", a riječ "sklopio" zamjenjuje se riječju "sklopila".

U stavku 11. riječi "tarifnome raspoređivanju robe u Carinsku tarifu" zamjenjuju se riječima "razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife", a riječ "upotrebljavati" zamjenjuje se riječju "koristiti".

Članak 10.

U članku 14. dodaju se tri nova stavka, 2., 3. i 4., koji glase:

"Carinska uprava, u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere putničkog i robnog prometa na graničnom prijelazu i unutrašnjosti carinskog područja, može postupati selektivno temeljem svih dostupnih podataka i kriterija koji proizlaze iz sustava analize rizika.

U slučaju izvanrednih situacija, zbog zastoja prometa preko graničnih prijelaza ili zastoja u obavljanju carinskog postupka u unutrašnjosti carinskog područja, ministar financija može privremeno odrediti pojednostavnjenja u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere.

Vlada Republike Hrvatske propisuje kriterije i postupak za provedbu stavaka 2. i 3. ovoga članka."

Članak 11.

U članku 15. riječ "propisa" zamjenjuje se riječima "i drugih propisa koji se primjenjuju u carinskom postupku".

Članak 12.

U članku 19. stavku 2. riječi "Privremeno zadržana i konačno" zamjenjuju se riječju "Konačno", a iza riječi "roba" dodaju se riječi "iz stavka 1."

U stavku 3. riječi "prethodnog stavka" zamjenjuju se riječima "stavka 2."

Članak 13.

U glavi II., u nazivu poglavlja 1., riječ "RASPOREĐIVANJE" zamjenjuje se riječju "RAZVRSTAVANJE".

Članak 14.

U članku 24. stavak 2. podtočki e) riječ "ribarstvom" zamjenjuje se riječju "ribolovom".

Članak 15.

U članku 29. riječi "u svrhu primjene" zamjenjuju se riječima "za primjenu".

Članak 16.

U članku 30. stavku 2. u riječi "roba³" briše se brojka "3", a riječ "oblik" zamjenjuje se riječima "oblikovni rad".

U stavku 6. brojka "4." zamjenjuje se brojkom "5.".

Članak 17.

U članku 31. stavku 1. iza brojke "38." dodaju se riječi "i 39.".

U stavku 2. riječ "spomenut" zamjenjuje se riječju "opisan".

Članak 18.

U članku 35. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

"3. carine i drugih uvoznih davanja te poreza koji se u Republici Hrvatskoj plaćaju u vezi s prometom robe.".

Članak 19.

U članku 38. stavku 1. riječi "U postupku" zamjenjuju se riječju "Kod".

U stavku 3. riječi "U postupku" zamjenjuju se riječju "Kod", iza riječi "vrijednosti" briše se riječ "nisu", te se iza riječi "člankom" dodaje riječ "nisu".

Članak 20.

U članku 42. riječi "u postupku" zamjenjuju se riječju "kod".

Članak 21.

U članku 43. stavku 3. riječi "Izraz: podaci" zamjenjuju se riječju "Podaci".

Članak 22.

U članku 46. brišu se riječi "po tečaju utvrđenu na dan nastanka obveze plaćanja carinskog duga".

Članak 23.

Iza članka 47. dodaje se novi članak 47a. koji glasi:

"Propisi ovoga poglavlja neće se primjenjivati kod određivanja carinske vrijednosti robe, koja je prije puštanja u slobodni promet bila predmet drugih oblika carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe, ako je odredbama ovoga Zakona i provedbenim propisima kojima se uređuje odnosni postupak, propisan drugačiji način određivanja carinske vrijednosti robe koja se stavlja u slobodni promet.

Iznimno, pri određivanju carinske vrijednosti brzopokvarljive robe, koja se uobičajeno uvozi za komisijsku prodaju, na zahtjev deklaranta neće se primjeniti odredbe članka 31. do 37. ovoga zakona, već će se carinska vrijednost odrediti na pojednostavnjen način sukladno propisima iz stavka 3. ovoga članka.

Vlada Republike Hrvatske propisati će uvjete i način utvrđivanja carinske vrijednosti robe iz stavka 2. ovoga članka."

Članak 24.

U članku 49. stavku 1. riječi "je unesena" zamjenjuju se riječima "se unosi", a riječ "ulaska" zamjenjuje se riječju "unosa".

Članak 25.

U članku 50. dodaje se novi stavak, 8., koji glasi:

"Vlada Republike Hrvatske utvrđuje granične prijelaze i njihovu kategorizaciju u prometu robe i putnika, a može utvrditi i puteve kojima se određena roba, koja je pod carinskim nadzorom, može prevoziti unutar carinskog područja Republike Hrvatske."

Članak 26.

U glavi III., u nazivu poglavlja 3., riječ "PRIJAVLJENE" zamjenjuje se riječju "PODNESENE".

Članak 27.

U članku 55. stavku 1. iza riječi "Zakona" stavlja se zarez, te dodaju riječi "osim za robu iz članka 57. ovoga Zakona,".

Članak 28.

U članku 61. stavak 1. točki a) iza riječi "pomorskome" dodaju se riječi "i riječnome".

Članak 29.

U članku 63. stavku 1. riječ "skladištiti" zamjenjuje se riječju "smjestiti".

Članak 30.

U članku 68. riječ "spriječen" zamjenjuje se riječju "onemogućen", a iza riječi "nadzor" dodaju se riječi "ili provjera".

Članak 31.

U članku 70. stavak 3. mijenja se i glasi:

"Vlada Republike Hrvatske propisati će uvjete i način za provedbu posebnih mjera, koje je pri provedbi carinskih postupaka ili mjera carinskog nadzora ili provjere ovlaštena poduzimati Carinska uprava (oduzimanje robe, postupanje sa oduzetom robom, polaganje osiguranja za plaćanje troškova i namirenje moguće štete), ako utvrdi ili ako nositelj određenog prava prema propisima o intelektualnom vlasništvu učini vjerojatnim okolnost da

se stavljanjem krivotvorene ili piratske robe u odnosni carinski postupak čini povreda prava zaštićenog propisima o intelektualnom vlasništvu."

Članak 32.

U članku 71. stavku 2. iza riječi "poništena" dodaju se riječi "ili ukinuta".

Članak 33.

U glavi IV., poglavlje 2., potpoglavlju 1., u nazivu odjeljka "A. PISMENA CARINSKA DEKLARACIJA", riječ "PISMENA" zamjenjuje se riječju "PISANA".

Članak 34.

U članku 76. stavak 4. alineji 2) riječi "deklariraju robu u posebnim prigodama," zamjenjuju se riječima "povremeno ili prigodno deklariraju robu,".

Članak 35.

U članku 80. točki b) iza riječi "analizu" dodaju se riječi "ili drugo odgovarajuće ispitivanje".

Članak 36.

U članku 86. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

"U postupku privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja carine, roba ne može biti puštena deklarantu dok se ne položi osiguranje za plaćanje carinskog duga."

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 37.

U članku 87. podtočki b) brišu se riječi "unutar propisana roka", a iza riječi "preuzeta" dodaju riječi "u roku 15 dana".

Članak 38.

U članku 88. stavak 1. točki a) riječ "i" zamjenjuje se riječju "ili".

U stavku 2. riječi "Pojednostavnjena deklaracija, trgovačka ili službena isprava te knjigovodstveni zapis" zamjenjuju se riječima "Pojednostavnjene deklaracije iz stavka 1. točaka a), b) i c)".

Članak 39.

U članku 90. stavku 1. briše se riječ "ispravnost".

U stavku 2. riječ "naknadno pregledati" zamjenjuje se riječju "naknadno provjeriti".

U stavku 3. iza riječi "neistinitih" dodaje se zarez i riječ "netočnih".

Članak 40.

U članku 93. riječ "raspoređivanje" zamjenjuje se riječju "razvrstavanje" u odgovarajućem padežu.

Članak 41.

U članku 99. stavku 1. riječ "voditi" zamjenjuje se riječju "provoditi".

Članak 42.

U članku 111. stavku 6. riječi "Korisnik je skladišta osoba obvezana deklaracijom smjestiti" zamjenjuju se riječima "Korisnik skladišta je osoba koja je deklaracijom obvezana staviti".

Članak 43.

U članku 124. stavku 1. točka a) mijenja se i glasi:

"a) stranu robu namijenjenu ponovnom izvozu u obliku dobivenih proizvoda, a da ta roba ne podliježe plaćanju carine niti trgovinskim mjerama (sustav odgode),".

U stavku 2. točka a) u alineji 4. iza riječi "utroši," dodaje se riječ "ako".

Članak 44.

U članku 129. stavku 1. riječ "i" zamjenjuje se riječju "ili".

U stavku 2. iza riječi "će" dodaje se riječ "se".

Članak 45.

U članku 131. točka a) u alineji 2. riječi "- ako su u Carinskoj tarifi obilježeni oznakom "P", " zamjenjuju se riječima " - ako podliježu naplati svote carine po količinskoj jedinici, sukladno provedbenom propisu iz članka 97. ovoga Zakona,".

Članak 46.

Članak 133. mijenja se i glasi:

"Sustav povrata carine može se primijeniti za svu robu, osim ako je u trenutku prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet:

- a) uvozna roba predmet količinskih uvoznih ograničenja,
- b) uvozna roba predmet preferencijalnih stopa u okviru količinskih kvota,
- c) za uvoznu robu u okviru poljoprivredne politike propisano podnošenje uvozne ili izvozne dozvole ili certifikata,
- d) za dobivene proizvode propisana obveza plaćanja izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

Povrat carine u okviru sustava povrata nije moguć, ako je u trenutku prihvata izvozne carinske deklaracije za dobivene proizvode propisana određena uvozna ili izvozna dozvola ili certifikat ili plaćanje izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

Vlada može propisati slučajeve u kojima se ne primjenjuju odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka.".

Članak 47.

U članku 137. stavku 3. brojka "3" zamjenjuje se brojkom "1".

Članak 48.

U članku 150. stavku 1. riječ "potrebne" zamjenjuje se riječju "propisane".

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"Vlada će propisati uvjete za provedbu postupka iz stavka 1. ovoga članka, te slučajeve kada provedba toga postupka nije dopuštena."

Članak 49.

U članku 151. stavku 1. riječ "nalazi" zamjenjuje se riječju "nalazila".

Stavak 2. se briše.

Dosadašnji stavci 3. do 5. postaju stavci 2. do 4.

Članak 50.

U članku 152. stavku 2. riječi "koji treba platiti" zamjenjuju se riječju "izračunatog".

Članak 51.

Iza članka 152. dodaje se novi članak 152a. koji glasi:

"Odredbe ovoga Zakona o postupku privremenog uvoza robe odgovarajuće se primjenjuju u postupku privremenog izvoza robe."

Članak 52.

U članku 155. stavku 2. riječi "odjeljak 1." zamjenjuju se riječima "točka a) ovoga Zakona".

Članak 53.

U članku 163. stavku 3. iza riječi "iznimke" dodaju se riječi " od stavka 2. ovoga članka".

Članak 54.

U članku 166. brišu se riječi "uz primjenu članka 159. ovoga Zakona", a iza riječi "odbija" dodaju se riječi "sukladno članku 159. ovoga Zakona".

Članak 55.

U članku 170. riječ "Puštanje" zamjenjuje se riječju "Stavljanje".

Članak 56.

U članku 182. stavku 2. riječi "članka 172. točke b)" zamjenjuju se sa riječima "stavka 1."

Članak 57.

U članku 187. stavku 1. iza točke 6. dodaje se nova točka 6a), koja glasi:

"6a) ustanove za profesionalnu rehabilitaciju, radionice za radno socijalnu skrb ili zaštitne radionice prema posebnom zakonu - na strojeve, uređaje, instrumente i drugu opremu i rezervne dijelove koji su namijenjeni za profesionalnu rehabilitaciju i rad osoba s invaliditetom, a koji se ne proizvode u zemlji."

U stavku 1. točki 11. riječi "pet godina" zamjenjuju se riječima "tri godine".

U stavku 1. točki 12. briše se riječ "rabljeni".

U stavku 1. dodaje se nova točka 19., koja glasi:

"19) predmeti kućanstva koje uvozi fizička osoba s uobičajenim mjestom stanovanja u inozemstvu, koja privremeno boravi u Republici Hrvatskoj radi obavljanja profesionalne djelatnosti, a namijenjeni su opremanju stambenog prostora tijekom njezina boravka u Republici Hrvatskoj."

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"Roba puštena u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine na temelju stavka 1. ovoga članka pod carinskim je nadzorom (članak 94.) i ne smije se prodavati ili otuđivati po drugom osnovu, davati drugome na uporabu, zalog, najam, rabiti u druge svrhe ili predati kao osiguranje za druge obveze, bez prethodne obavijesti carinarnici i plaćanja carine, i to:

a) za predmete kućanstva iz stavka 1. točaka 11., 12. i 19. do isteka roka od 12 mjeseci od dana kada su pušteni u slobodni promet,

b) za ostale predmete iz stavka 1. do isteka roka od 5 godina od dana puštanja u slobodni promet, ako međunarodni sporazumom ili drugim propisima nije utvrđen poseban rok."

Stavak 3. mijenja se i glasi:

"Predmeti sa kojima se postupa na način iz stavka 2. ovoga članka podliježu plaćanju carine i drugih uvoznih davanja. Carinski dug nastaje sukladno članku 207. ovoga Zakona, a naknadni obračun carine se obavlja:

a) za slučajeve u kojima je korisnik povlastice podnio zahtjev primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji važe na dan kada je carinarnici podnesen zahtjev za naknadni obračun i plaćanje carine, te

b) za slučajeve u kojima nije podnesen pravodobni zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji su važili na dan puštanja robe u slobodni promet."

Stavak 5. mijenja se i glasi:

"Ako se korisnik carinske povlastice iz točaka 11. i 12. stavka 1. ovoga članka preseljava iz prekoceanskih zemalja i zemalja koje imaju drugačije tehničke standarde od standarda važećih u Republici Hrvatskoj, predmeti kućanstva i predmeti gospodarskog inventara mogu se kupiti u trećoj zemlji, odnosno u Republici Hrvatskoj ako se kupuje strana roba stavljena u postupak carinskog skladištenja."

Stavak 6. briše se, a dosadašnji stavak 7. postaje stavak 6.

Članak 58.

U članku 188. stavku 2. riječ "stavka" zamjenjuje se riječju "članka".

Članak 59.

U članku 205. stavku 2. riječi "stavak 1. podtočka 2." zamjenjuju se riječima "stavak 2."

U stavku 4. riječi "stavke robe koja ima najvišu stopu carine" zamjenjuju se riječima "oznake robe čija je carina najveća,".

U stavku 5. u točkama a) i c) riječ "preostali" zamjenjuje se riječju "ostali".

Članak 60.

U članku 206. stavku 3. riječi "tarifnog stavka robe koja ima najvišu stopu carine " zamjenjuju se riječima "tarifne oznake robe čija je carina najveća,".

Članak 61.

U članku 207. stavak 1. mijenja se i glasi:

"Uvozni carinski dug nastaje:

a) neispunjavanjem neke od obveza koja proizlazi iz privremenog smještaja robe ili carinskog postupka u koji je roba stavljena,

b) neispunjavanjem nekog od uvjeta za puštanje robe u određeni carinski postupak ili za odobrenje carinskog oslobođenja ili primjene povoljnije carine radi uporabe robe u određenu svrhu,

u slučajevima različitim od navedenih u članku 206. ovog Zakona, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka."

U stavku 2. riječi "primjenu povoljnijeg tarifnog tretmana pod uvjetom uporabe u određene svrhe" zamjenjuju se riječima "odobrenje carinskog oslobođenja ili primjene povoljnije carine radi uporabe robe za određenu svrhu."

Članak 62.

U članku 208. stavku 1. iza riječi "njezinom" dodaju se riječi "potrošnjom ili".

U stavku 2. riječi "upotrijebljena pod uvjetima i na način koji nije sukladan propisima" zamjenjuju se riječima "potrošena ili rabljena protivno propisanim uvjetima."

U stavku 5. riječ "natane" zamjenjuje se riječju "nastane".

Članak 63.

U članku 209. stavku 1. točka c) mijenja se i glasi:

"c) primjene carinskog postupka u koji je ta roba bila stavljena,

nisu bile ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe, do čega je došlo uslijed naravi same robe, nezgode, više sile ili uz odobrenje carinarnice."

U stavku 3. riječi "povoljniju carinu" zamjenjuju se riječima "oslobođenje od plaćanja carine ili primjenu povoljnije carine".

Članak 64.

U članku 219. stavku 2. iza riječi "Ako se" dodaje se riječ "ne", a riječi "položaju koji" zamjenjuje se riječima "okolnostima koje".

U stavku 3. riječ "proveden" zamjenjuje se riječju "okončan".

U stavku 4. riječ "dokazati" zamjenjuje se riječju "utvrditi".

Članak 65.

U članku 222. stavku 1. riječi "odmah od dana izračuna, a najkasnije drugoga dana" zamjenjuju se riječima "bez odlaganja, a najkasnije idući radni dan".

U stavku 2. riječi "svota davanja" zamjenjuju se riječima "svota carinskog duga".

Stavak 3. mijenja se i glasi:

"Kada je propisano da roba može biti puštena prije nego su uvjeti za određenje iznosa nastaloga carinskog duga ili obveze za namirenje carinskog duga ispunjene, tada će se dug knjižiti najkasnije dva dana nakon što svota carinskog duga bude obračunata ili obveza njezinoga namirenja konačno utvrđena."

U stavku 5. iza brojke "1." dodaju se riječi "i 2."

Članak 66.

U članku 224. stavku 1. iza riječi "otkad" briše se riječ "je".

Članak 67.

U članku 225. stavku 2. iza riječi "svoti davanja" dodaje se riječ "posebno".

U stavku 4. druga rečenica se mijenja i glasi:

"Tok roka prekida se i ponovno počinje teći svakom službenom radnjom Carinske uprave usmjerenom na utvrđivanje nastanka ili naplate carinskoga duga koja je carinskom dužniku stavljena na znanje."

Članak 68.

U glavi VII., poglavlju 3., u nazivu potpoglavlja "b) Rokovi i postupci za plaćanja duga", riječ "plaćanja" zamjenjuje se riječju "plaćanje".

Članak 69.

U članku 226. stavku 1. brojka "15" zamjenjuju se brojkom "30".

Članak 70.

U članku 228. stavku 2. brišu se riječi "pod uvjetima i na način koji propisuje ministar financija".

Članak 71.

U članku 229. stavku 2. riječi "ovlaštene organizacije za platni promet" zamjenjuju se riječima "banke i druge osobe koje su ovlaštene obavljati poslove platnog prometa".

Članak 72.

U članku 230. dodaju se dva nova stavka 4. i 5. koji glase:

"Odredbe općih poreznih propisa o poreznoj zastari odgovarajuće se primijenjuju i na zastaru obračuna i naplate carinskog duga.

Iznimno, ako je carinski dug nastao za robu koja je nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske ili za robu nad kojom je onemogućen carinski nadzor ili provjera, zastarni rok je pet godina, a apsolutni zastarni rok deset godina od dana nastanka carinskog duga."

Članak 73.

U članku 232. stavak 1. mijenja se i glasi:

"Uvozni ili izvozni dug vratiti će se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije bio utvrđen u skladu sa zakonom ili je uknjižen protivno članku 224. stavak 2. ovoga Zakona."

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"Uvozni ili izvozni dug otpustit će se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije bio zakonski utemeljen ili je uknjižen protivno članku 224. stavak 2. ovoga Zakona."

U stavku 3. riječ "namjernog" zamjenjuje se riječju "prijevarnog".

Članak 74.

U članku 234. dodaje se novi stavak, 2., koji glasi:

"Robom s nedostatkom u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se i roba koja je bila oštećena prije puštanja deklarantu."

U dosadašnjem stavku 2., koji postaje stavak 3., u točki a) riječ "te" zamjenjuje se riječima "ako prije početka uporabe nije moguće utvrditi da je roba oštećena ili".

Dosadašnji stavci 3. do 6. postaju stavci 4. do 7.

Članak 75.

U članku 235. stavku 1. riječi "da utvrdi" brišu se.

Članak 76.

U članku 241. stavku 1., točki 3., iza riječi "podnese", dodaju se riječi "ili pravodobno ne podnese", a u točki 12., iza riječi "vrstu", dodaju se riječi "tarifnu oznaku,".

Članak 77.

U članku 242. stavku 1. u točki 5) zarez na kraju točke zamjenjuje se točkom, a točka 6) briše se.

Članak 78.

Odredbe ovoga Zakona o uvjetima i rokovima za naknadni obračun carine za robu stavljenju u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine ili uz povoljniju carinu (članak 187. stavak 2. i 3. Carinskog zakona), na zahtjev carinskog deklaranta, primijeniti će se i na postupke naknadnog obračuna i plaćanja carine za robu koja je stavljena u slobodni promet do dana stupanja ovoga Zakona na snagu

Članak 79.

Propisi za provedbu odredaba ovoga Zakona donijeti će se u roku tri mjeseca od dana stupanja ovoga Zakona na snagu.

Članak 80.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

V. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

1) U članku 1. (članak 4. Carinskog zakona, u daljnjem tekstu: CZ), dopunjavanjem točke 8., sukladno europskoj carinskoj praksi, provodi se dosljedna primjena termina "carinski dužnik" u cijelom tekstu predmetnoga zakona.

Dopunjavanjem točke 10., sukladno europskoj carinskoj praksi, primjerenije i potpunije se određuje termin "carinska provjera", što će se povoljno odraziti na djelotvorniju provedbu postupaka naknadnih carinskih provjera, uključujući provjeru carinskih deklaracija.

2) U članku 2. (članak 5. CZ), sukladno propisima obveznog prava preciznije se definira izravno zastupanje u carinskom postupku, u slučaju kada je zastupnik u obvezi podnijeti vjerodostojnu ispravu o postojanju toga svojstva.

Nastavno, sukladno promjenama u propisima o zastupanju u carinskom postupku, umjesto termina iz prethodno važećih propisa primjenjuje se termin iz važećih propisa o zastupanju u carinskom postupku.

3) U članku 3. (članak 6. CZ), sukladno promjenama nastalim donošenjem novoga Općega poreznoga zakona načelno se uređuje i primjena općih poreznih propisa u carinskim postupcima, u slučajevima kada se ti propisi odnose na robu u carinskom postupku.

4) U članku 4. (članak 7. CZ), sukladno propisima o općem upravnom postupku, pored donošenja odgovarajućega upravnog akta u zakonom propisanom roku, isti valja i dostaviti stranci u tom roku.

5) U članku 5. (članak 8. CZ), stavku 1. utvrđuje se žalbeni rok od 15 dana, sukladno propisima o općem upravnom postupku, a u stavku 2. proširuje se mogućnost odlaganja ovrhe rješenja, u slučaju dvojbe Carinske uprave o njegovoj zakonitosti, i na slučajeve kada se radi o primjeni i drugih propisa osim carinskih, koji se primjenjuju u carinskom postupku.

6) U članku 6. (članak 9. CZ) otvara se mogućnost poništenja rješenja donesenih od strane Carinske uprave, tj. kako od Središnjeg ureda tako i područnih carinarnica, a ne samo rješenja carinarnica, kako je to bilo propisano dosadašnjim tekstom.

7) U članku 7. (članak 10. CZ) otvara se mogućnost ukidanja rješenja donesenih od strane Carinske uprave, tj. kako od Središnjeg ureda tako i područnih carinarnica, a ne samo rješenja carinarnica, kako je to bilo propisano dosadašnjim tekstom.

U stavku 2. otvara se mogućnost ukidanja rješenja i kada se radi o rješenjima povoljnim za osobu na koju se rješenje odnosi, a koja ne ispunjava obveze utvrđene tim rješenjem.

8) U članku 8. (članak 11. CZ) omogućuje se u postupku obvezujućih mišljenja naplata naknada za izvršena druga ispitivanja osim analitičkih.

9) U članku 9. (članak 12. CZ) usklađuje se terminologija s terminologijom novih propisa o carinskoj tarifi, te produžuje važenje obvezujućih mišljenja o razvrstavanju robe u

kombinirano nazivlje Carinske tarife i o podrijetlu robe sa jedne na tri godine, sukladno praksi europskog carinskog sustava.

Napominje se, da prema europskim propisima obvezujuća mišljenja o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife važe šest godina. Međutim, po procjeni predlagatelja, a imajući u vidu opće gospodarske uvjete, predlaže se trogodišnji rok, koji pruža i dovoljnu sigurnost hrvatskim poduzetnicima u pogledu eventualnih promjena prakse hrvatskih carinskih vlasti u odnosu na politiku razvrstavanja odnosnih roba u Carinsku tarifu.

10) U članku 10. (članak 14. CZ) uređuju se pravila za postupanje carinske službe pri izboru roba u postupcima provjere podnesene robe i isprava. Carinska uprava može (načelo zaštite interesa državnog proračuna), ali i ne mora (načelo što manjeg ometanja slobode robnoga prometa), obaviti pregled sve podnesene robe odnosno svih podnesenih isprava.

Izbor roba koje će biti podvrgnute detaljnijoj faktičnoj i pravnoj provjeri ne smije biti stvar arbitrarnih odluka uređujućih carinskih službenika, i to kako radi pravne sigurnosti poduzetnika i drugih sudionika u carinskom postupku, tako i radi smanjivanja mogućnosti za za carinske defraudacije uz sudjelovanje carinskih službenika.

Sukladno europskoj carinskoj praksi, i hrvatska carinska služba ima organizirani sustav za prosudbu rizičnosti provedbe određenih carinskih postupaka, i to kako u odnosu na puteve ulaska robe u hrvatsko carinsko područje, tako i na određene vrste roba, odnosno određene grupacije sudionika u carinsko pravnom prometu.

Predloženom izmjenom uspostavlja se obveza uređujućim carinskim službenicima za primjenu podataka i kriterija za selektivni pregled robe i isprava, sukladno rezultatima ostvarenim sustavnom analizom rizika, koja se i u praksi hrvatske carinske službe provodi primjenom iskustava carinskih službi država Europske unije i vlastitih spoznaja.

Nadalje, daje se ovlaštenje ministru financija za pojednostavnjenje ili ubrzanje carinskih procedura pri nastupu izvanrednih okolnosti u prekograničnome robnome prometu, odnosno pri obavljanju carinskih procedura u unutrašnjosti carinskog područja, sukladno kriterijima i postupcima koje propisuje Vlada Republike Hrvatske, pri čemu će se morati posebno voditi računa i o obavijestima pribavljenim sustavnom analizom rizika.

Primjenom kriterija za procjenu rizika te pravila o pojednostavnjenju i ubrzanju carinskih procedura utvrđenih drugim odredbama Carinskog zakona, ostvaruju se i zahtjevi sudionika u hrvatskom carinskom prometu, te međunarodnih asocijacija (WTO, Svjetska banka i EU) za ubrzanje hrvatskih carinskih procedura.

11) U članku 11. (članak 15. CZ) dopunjuje se obveza svih sudionika u robnome prometu da Carinskoj upravi stave na raspolaganje sve potrebne isprave i podatke o tijekovima robnoga prometa, mjerodavnim za primjenu carinskih propisa, i na druge propise koji se primjenjuju u carinskom postupku.

12) U članku 12. (članak 19. CZ) pojašnjava se obveza svih državnih organa koji su ovlašteni oduzimati carinsku robu, da i za takvu robu osiguraju provedbu propisanih carinskih procedura.

13) U članku 13. (naziv poglavlja) se rabljena terminologija usklađuje s terminologijom nove Carinske tarife.

14) U članku 14. (članak 24. CZ) se rabljena terminologija usklađuje s terminologijom WTO-a odnosno kombiniranog nazivlja Carinske tarife.

15) U članku 15. (članak 29. CZ) pojašnjava se u jezičnom i carinsko pravnom smislu primjenjena terminologija.

16) U članku 16. (članak 30. CZ) rabljena terminologija usklađuje se s propisima o intelektualnom vlasništvu.

17) U članku 17. (članak 31. CZ) propisuje se obveza korigiranja carinske vrijednosti za odbitne troškove za robu čija se carinska vrijednost utvrđuje (troškovi prijevoza nakon ulaska robe u hrvatsko carinsko područje, troškovi montaže i slično u Hrvatskoj, hrvatskih uvoznih davanja i drugo), sukladno pravilima WTO-a i europskoj carinskoj praksi.

18) U članku 18. (članak 35. CZ), pri primjeni tzv. izračunate metode utvrđivanje carinske vrijednosti robe preciziraju se u carinsko tehnološkom smislu odbitne stavke nastale u vezi s plaćanjem carinskih i poreznih davanja za odnosnu robu u Hrvatskoj.

19) U članku 19. (članak 38. CZ), uvažavajući okolnost da određivanje carinske vrijednosti robe nije poseban postupak u carinsko pravnom smislu, izvršena je samo odgovarajuća jezična intervencija.

20) U članku 20. (članak 42. CZ) uvažavajući okolnost da određivanje carinske vrijednosti robe nije poseban postupak u carinsko pravnom smislu, izvršena je samo odgovarajuća jezična intervencija.

21) U članku 21. (članak 43. CZ) izvršena je izmjena zbog jezičnog razloga.

22) U članku 22. (članak 46. CZ) izvršena je izmjena sukladno novim deviznim propisima.

23) U članku 23. (novi članak 47a CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, uvažavaju se pravila o utvrđivanju carinske vrijednosti robe propisana odgovarajućim odredbama predmetnoga zakona o carinskim postupcima, tj. daje se prioritet primjeni tih odredaba pred općim pravilima o utvrđivanju carinske vrijednosti robe.

Nadalje, sukladno europskoj carinskoj praksi otvara se mogućnost pojednostavljenoga utvrđivanja carinske vrijednosti brzo pokvarljive robe, uređenog propisima Vlade Republike Hrvatske, ako primjenu pojednostavljenog oblika obračuna zahtjeva carinski deklarant.

Očekuje se da će primjenom tih odredbi biti ubrzana provedba odgovarajućih carinskih procedura te u znatnoj mjeri smanjeno područje za carinske defraudacije pri uvozu brzo pokvarljive robe (voće, povrće i slično).

24) U članku 24. (članak 49. CZ) primijenjeni izraz usklađuje se s carinskom terminologijom u ostalim dijelovima predmetnoga zakona.

25) U članku 25. (članak 50. CZ), pored postojećih ovlaštenja Vlade Republike Hrvatske da odlučuje o uspostavljanju graničnih prijelaza i njihovoj kategorizaciji, sukladno europskoj carinskoj praksi, otvara se i mogućnost propisivanja tzv. carinskih puteva, tj. kopnenih, vodenih i zračnih puteva kojima se roba mora prevoziti od trenutka prijelaska carinske crte do njezina podnošenja nadležnoj carinarnici, odnosno nadležnoj ustrojstvenoj jedinici uredujuće carinarnice.

Očekuje se da će se i po toj osnovi suziti mogućnosti uvoza strane robe bez propisanih mjera carinskoga nadzora odnosno provjere.

26) U članku 26. (naziv poglavlja) primijenjeni izraz usklađuje se s carinskom terminologijom u ostalim dijelovima predmetnoga zakona.

27) U članku 27. (članak 55. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi uređuje se obveza podnošenja skraćene deklaracije pri unosu robe u hrvatsko carinsko područje u svim slučajevima, te otvara mogućnost propisivanja izuzetka od obveze u poštanskom prometu, uz uvjet da se primjenom takve mjere ne ugrožava provedba propisanih mjera carinskog nadzora.

28) U članku 28. (članak 61. CZ) izjednačuje se dužina roka za podnošenje skraćene carinske deklaracije u pomorskom i riječnom prometu.

29) U članku 29. (članak 63. CZ) usklađuju se carinska i jezična terminologija, te na taj način pojašnjava odnosna odredba.

30) U članku 30. (članak 68. CZ), u odnosu na robu koja je nezakonito unesena u carinsko područje ili je spriječen carinski nadzor nad tom robom, proširuju se ovlasti carinske službe u slučaju onemogućavanja provedbe mjera carinskoga nadzora, te proširuju te ovlasti i na mjere carinske provjere odnosne robe.

31) U članku 31. (članak 70. CZ) proširuje se ovlaštenje za donošenje provedbenih propisa o zaštiti intelektualnog vlasništva, u slučajevima kada se stavljanjem robe u carinski postupak ili provedbom mjera carinskog nadzora ili carinske provjere utvrdi postojanje vjerojatnosti povrede nekoga od propisima o intelektualnom vlasništvu utvrđenoga prava. Tim propisom utvrdili bi se uvjeti za poduzimanje posebnih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva (privremeno oduzimanje robe, uništenje robe po pravomoćnom okončanju postupka, polaganje jamstva za naknadu eventualne štete i troškova), te posebnosti u provedbi toga postupka.

32) U članku 32. (članak 71. CZ) proširuju se slučajevi prestanka carinskog nadzora nad domaćom robom deklariranoj za izvoz, provozni postupak, vanjsku proizvodnju i na postupak carinskog skladištenja i u slučaju ukidanja odnosne carinske deklaracije.

33) U članku 33. (naziv poglavlja) izvršena odgovarajuća jezična intervencija.

34) U članku 34. (članak 76. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi proširuju se mogućnosti podnošenja carinske deklaracije i od strane stranih osoba na slučajeve kada se pored prigodnog podnošenja deklaracija radi o povremenom podnošenju carinskih deklaracija.

35) U članku 35. (članak 80. CZ) proširuje se mogućnost uzimanja uzoraka u postupku provjere carinske deklaracije, pored uzimanja uzoraka u analitičke svrhe i na druge oblike ispitivanja koja je neophodno provesti pri provjeri carinske deklaracije.

36) U članku 36. (članak 86. CZ) radi zaštite interesa državnog proračuna, sukladno europskoj carinskoj praksi, izričito se uređuje obveza polaganja osiguranja za namirenje carinskog duga u postupku privremenog uvoza, iako u trenutku stavljanja robe u taj postupak carinski dug još nije proknjižen.

37) U članku 37. (članak 87. CZ) određuje se rok od 15 dana za preuzimanje robe od strane carinskog deklaranta nakon što je carinarnica obavila propisane carinske formalnosti i robu pustila deklarantu. U slučaju neodržavanja toga roka carinarnica je ovlaštena poduzeti sve potrebne mjere za razrješenje carinsko pravnog statusa robe uključujući i njezino oduzimanje odnosno prodaju.

38) U članku 38. (članak 88. CZ) preciziraju se uvjeti za podnošenje pojednostavljene carinske deklaracije u slučaju kada deklaracija ne sadrži neki od propisanih podataka ili se ne podnosi neka od propisanih isprava, na način da se umjesto kumulativnog utvrđuje alternativna primjena tih uvjeta za podnošenje pojednostavljene carinske deklaracije.

U stavku 2. pojašnjava se da se izraz pojednostavljena deklaracija odnosi na sve njezine pojavne oblike, tj. nepotpunu deklaraciju kao i druge isprave koje se sukladno propisima smatraju carinskom deklaracijom.

39) U članku 39. (članak 90. CZ) predlažu se u carinsko pravnom i jezičnom smislu ispravnije formulacije odnosnih odredbi.

40) U članku 40. (članak 93. CZ) usklađuje se terminologija s terminologijom novih propisa o carinskoj tarifi.

41) U članku 41. (članak 99. CZ) predlaže se u carinsko pravnom i jezičnom smislu ispravnija formulacija.

42) U članku 42. (članak 111. CZ) korektnije se određuje termin stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja kao carinsko pravni odnos, a ne kao faktični odnos.

43) U članku 43. (članak 124. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, korektnije se formuliraju odredbe o uvjetima za stavljanje robe u postupak unutarne proizvodnje (oplemenjivanje robe), te izričito određuje izuzimanje odnosne robe od obveze plaćanja carine i primjene trgovinskih mjera.

44) U članku 44. (članak 129. CZ) se sukladno faktičnom stanju, i u carinsko pravnom smislu određuje ponovni izvoz robe stavljene u postupak unutarnje proizvodnje, tj. umjesto kumulativne formulacije ugrađuje se alternativna, pa ponovno može biti izvezena kako dobivena (oplemenjena) roba, tako i uvezena roba u nepromijenjenom stanju.

45) U članku 45. (članak 131. CZ), sukladno izvršenim izmjenama u sustavu Carinske tarife pri stavljanju poljoprivrednih proizvoda u postupak unutarne proizvodnje, umjesto oznake «P» kojom su bili označeni u starom tekstu Carinske tarife, ugrađuje se odgovarajući novi termin, tj. robe koje podliježu naplati carine po količinskoj jedinici.

46) U članku 46. (članak 133. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi uređuju se posebni uvjeti za primjenu postupka unutarnje proizvodnje u sustavu povrata carine, usklađena s carinskom terminologijom u preostalom dijelu Carinskog zakona.

47) U članku 47. (članak 137. CZ), pri utvrđivanju uvjeta povrata carine za izvezenu robu koja je bila stavljena u postupak unutarnje proizvodnje uz primjenu sistema povrata, rok za ostvarivanje povrata carine smanjuje se s tri na jednu godinu, sukladno uvjetima poslovanja u hrvatskom carinskom području.

48) U članku 48. (članak 150. CZ), odredbe o utvrđivanju uvjeta za provedbu postupka privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, usklađuju se s odgovarajućim međunarodnim sporazumima, uz potrebnu izmjenu formulacije u carinsko pravnom i jezičnom smislu.

49) U članku 49. (članak 151. CZ) ukida se povlaštena stopa naplate carine za plovila u privremenom uvozu (1,5% umjesto 3%) zbog toga što se carina za ta plovila primjenjuje po stopi slobodno, a ujedno se time i usklađuju uvjeti za obračun i naplatu carine i poreza na dodanu vrijednost.

50) U članku 50. (članak 152. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi izvršena je samo tehnička redakcija predmetne zakonske odredbe.

51) U članku 51. (novi članak 152a CZ) u carinsko pravnom smislu uređuju se odnosi u postupku privremenog izvoza robe, sukladno odredbama predmetnoga zakona koje se odnose na privremeni uvoz robe.

52) U članku 52. (članak 155. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu predmetnoga članka .

53) U članku 53. (članak 163. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu predmetnoga članka.

54) U članku 54. (članak 166. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu predmetnoga članka.

55) U članku 55. (članak 170. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu predmetnoga članka.

56) U članku 56. (članak 182. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu predmetnoga članka.

57) U članku 57. (članak 187. CZ), sukladno utvrđenoj politici unapređivanja socijalnog položaja invalidnih osoba, uspostavlja se nova carinska povlastica pri uvozu opreme i rezervnih dijelova koji su namijenjeni za profesionalnu rehabilitaciju i rad osoba s invaliditetom, ukoliko su korisnici povlastice ustanove za profesionalnu rehabilitaciju, radionice za radno socijalnu skrb ili zaštitne radionice, a koja se oprema ne proizvodi u zemlji.

Sukladno europskoj carinskoj praksi, razdoblje prethodnog boravka u inozemstvu, kao uvjet za ostvarivanje carinske povlastice pri uvozu predmeta kućanstva, skraćuje se pri doseljenu u Republiku Hrvatsku sa pet na tri godine.

Brisanjem riječi "rabljeni" u dijelu koji se odnosi na predmete gospodarskog inventara koji uvoze osobe koje se doseljavaju u Republiku Hrvatsku, omogućava se i stimulira uvoz suvremenije opreme za obavljanje poduzetničkih djelatnosti, te time unapređuje i gospodarski položaj poduzetnika po tom osnovu.

Uspostavlja se zakonska osnova za ostvarivanje carinske povlastice na predmete kućanstva koje uvoze fizičke osobe s uobičajenim mjestom stanovanja u inozemstvu, a koje se radi obavljanja profesionalne djelatnosti privremeno doseljavaju u Republiku Hrvatsku, u dijelu koji se odnosi na opremanje stambenog prostora prilikom njihovog boravka u Hrvatskoj.

Uspostavlja se opći rok zabrane otuđenja predmeta uvezenih uz carinske povlastice od pet godina od dana puštanja odnosne robe u slobodan promet, s tim da je ostavljena mogućnost skraćivanja toga roka sukladno međunarodnom sporazumu ili posebnom propisu.

Sukladno europskoj carinskoj praksi, izričito se uređuju odnosi pri naknadnom obračunu i plaćanju carine za robu koja je bila uvezena uz odnosnu carinsku povlasticu, a koja se otuđuje prije isteka roka zabrane otuđenja, na način da se u povoljniji položaj stavljaju korisnici povlastice koji pravodobno pokrenu i namire dužnu carinu i druga uvozna davanja u odnosu na korisnike koji tu obvezu pravodobno izvrše ili uopće ne izvrše.

Izmjenom stavka 5. olakšavaju se uvjeti za ostvarivanje carinske povlastice pri preseljavanju predmeta kućanstva i gospodarskog inventara iz prekomorskih zemalja ili drugih zemalja koje imaju različite tehničke standarde, na način da se omogućava kupnja tih predmeta u trećim zemljama ili strane robe koja je u Hrvatskoj stavljena u postupak carinskog skladištenja.

58) U članku 58. (članak 188. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu predmetnog članka.

59) U članku 59. (članak 205. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška pri definiranju nastanka uvoznog carinskog duga, te uređuje izračun carinskog duga u slučaju nezakonitog unosa više roba, a bez mogućnosti njihovoga preciznoga određenja, sukladno novoj terminologiji o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife.

60) U članku 60. (članak 206. CZ) uređuju se uvjeti za obračun carine u slučaju nezakonitog izuzimanja robe ispod carinskog nadzora, sukladno novoj terminologiji o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife.

61) U članku 61. (članak 207. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravlja se redakcijska pogreška pri određivanju nastanka uvoznog carinskog duga u slučaju neispunjavanja uvjeta utvrđenih aktima kojima se roba stavlja u privremeni smještaj ili neki od carinskih postupaka, odnosno uz uvjet njezine uporabe u posebne svrhe.

62) U članku 62. (članak 208. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravlja se redakcijska pogreška pri nastanku carinskog duga nezakonitom potrošnjom ili uporabom robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

63) U članku 63. (članak 209. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravlja se redakcijska pogreška pri određivanju uvjeta kada carinski dug neće nastati, u slučaju privremenog smještaja robe ili stavljanja robe u odgovarajući carinski postupak, zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe kao posljedice naravi same robe, nezgode, više sile ili uz odobrenje carinarnice, odnosno usklađuje carinska terminologija primijenjena u predmetnoj odredbi s terminologijom ostaloga dijela predmetnoga zakona.

64) U članku 64. (članak 219. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravlja se redakcijska pogreška pri definiranju mjesta nastanka carinskoga duga, odnosno usklađuju odnosni izrazi s terminologijom propisa o općem upravnom postupku.

65) U članku 65. (članak 222. CZ) sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravljaju se redakcijske pogreške vezane uz preciziranje odredaba o knjiženju carinskog duga i rokovima u kojima se to knjiženje mora izvršiti.

66) U članku 66. (članak 224. CZ), ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu predmetnoga članka.

67) U članku 67. (članak 225. CZ) sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravlja se redakcijska pogreška u vezi s utvrđenjem obveze carinarnice da carinskoga dužnika posebno obaviještava o izvršenome knjiženju i nastanku obveze namirenja carinskoga duga, u slučaju kada je odnosna obveza iskazana u prihvaćenoj carinskoj deklaraciji..

Sukladno europskoj carinskoj praksi, izričito se uređuju pravne posljedice prekida roka zastare, u slučaju poduzimanja službenih radnji Carinske uprave u vezi sa utvrđenjem nastanka ili obveze plaćanja carinskog duga.

68) U članku 68. (naziv potpoglavlja) ispravlja se redakcijska pogreška u tekstu naziva poglavlja.

69) U članku 69. (članak 226. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, te usvojenim stavovima politike Vlade Republike Hrvatske u provedbi plana djelovanja za otklanjanje prepreka ulaganju u Republiku Hrvatsku (FIAS-ova studija), produžuje se rok za namirenje carinskog duga sa 15 na 30 dana od dana prijama obavijesti o knjiženju carinskog duga, tj. u pravilu od dana prihvaćanja odnosno carinske deklaracije.

70) U članku 70. (članak 228. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravlja se redakcijska pogreška u dijelu odredbe koja se odnosi na namirenje carinskoga duga od strane treće osobe.

71) U članku 71. (članak 229. CZ), sukladno izvršenim izmjenama propisa o platnom prometu, nominiraju se osobe koje su ovlaštene obavljati poslove platnog prometa, u dijelu koji se odnosi na namirenje carinskoga duga.

72. U članku 72. (članak 230. CZ) preuzimaju se odredbe općih poreznih propisa o poreznoj zastari u sustav carinskih propisa, tj. trogodišnji opći zastarni rok i šestogodišnji apsolutni zastarni rok.

Iznimno, za robu koja je nezakonito unesena u carinsko područje uspostavlja se petogodišnji zastarni rok odnosno desetogodišnji rok za nastupanje apsolutne zastare.

73) U članku 73. (članak 232. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravljaju se redakcijske pogreške u dijelu koji se odnosi na definiranje uvjeta za povrat ili otpust carinskog duga, posebice u slučaju kada se neće izvršiti povrat ili otpust carinskoga duga zbog prijevarnog ponašanja odnosno osobe.

74) U članku 74. (članak 234. CZ), sukladno europskoj carinskoj praksi, ispravljaju se redakcijske pogreške u dijelu koji se odnosi na knjiženje carinskoga duga, te njegov eventualni otpust ili povrat u slučaju ponovnoga izvoza robe u inozemstvo, zbog oštećenja ili drugih nedostataka odnosno zbog toga što nije odgovarala uvjetima utvrđenih ugovorom temeljem kojega je roba uvezena.

75) U članku 75. (članak 235. CZ) ispravlja se redakcijska pogreška, u dijelu koji se odnosi na propisivanje ovlaštenja Vlade Republike Hrvatske o utvrđivanju posebnih uvjeta i postupku ostvarivanja povrata ili otpusta carine.

76) U članku 76. (članak 241. CZ) proširuje se odgovornost za carinski prekršaj i u slučaju nepravodobnog podnošenja skraćene deklaracije.

77) U članku 77. (članak 242. CZ) briše se odredba o odgovornosti za carinski prekršaj u slučaju nepravodobnog plaćanja carinskog duga ili plaćanja duga u svoti manjoj od obračunate, jer se smatra da se plaćanjem zatezne kamate u cijelosti pokriva rizik takvoga oblika ponašanja protivnog carinskim propisima.

78) U članku 78. predloženog zakona dijelomice se mijenjaju uvjeti za ostvarivanje oslobođenja od plaćanja carine ili plaćanja povoljnije carine, u dijelu koji se odnosi na trajanje rokova zabrane otuđenja i slično, bez prethodnog obračuna i naplate carine. Predmetnom odredbom omogućuje se primjena toga povoljnijega statusa i na korisnike povlastica koji su ih ostvarili do stupanja predmetnoga zakona na snagu, a za koje bi nadalje trebala važiti nepovoljnija zakonska odredba, tj. duži rok zabrane otuđenja i slično.

79) U članku 79. uređuje se rok za donošenje provedbenih propisa. Kako se pretpostavlja donošenje jednoga novoga propisa i manje intervencije u već postojećim propisima, to se kao primjereni rok predlaže tri mjeseca od dana stupanja predmetnoga zakona na snagu.

80) U članku 80. uređuje se stupanje na snagu predmetnoga zakona. Kako provedba predmetnoga zakona ne pretpostavlja postojanje drugih uvjeta koji bi odlagali njegovu primjenu, to se stupanje na snagu osmog dana od dana objave smatra primjerenim.

VI. ODREDBE CARINSKOG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 4.

Pojedini izrazi koji se rabe u ovom Zakonu, imaju sljedeće značenje:

1) **Carinska uprava:** upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija pri čijim se ustrojstvenim jedinicama - Središnjemu uredu i carinarnicama mogu obavljati sve ili neke radnje predviđene carinskim propisima.

2) **Carinski status:** određenje robe u smislu carinskih propisa kao domaće ili strane robe.

3) **Domaća roba:**

a) roba koja je, sukladno uvjetima iz članka 24. ovoga Zakona, u cijelosti dobivena ili proizvedena u carinskom području Republike Hrvatske, te koja ne sadrži robu uvezenu iz drugih zemalja,

b) roba uvezena iz drugih zemalja, a koja je bila puštena u slobodni promet,

c) roba koja je dobivena ili proizvedena u carinskome području Republike Hrvatske bez obzira na to je li dobivena ili proizvedena iz robe navedene u podtočki b) ili iz robe navedene u podtočkama a) i b) ove točke.

4) **Strana roba:** roba koja nije obuhvaćena točkom 3. ovoga članka.

Domaća roba gubi status domaće robe kad stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske, osim u slučajevima iz članka 109. ovoga Zakona.

5) **Carinski dug:** obveza određene osobe da za određenu robu plati propisima utvrđenu svotu uvozne carine (uvozni carinski dug) ili izvozne carine (izvozni carinski dug).

6) **Uvozna carina:** carina i druga davanja koja se plaćaju pri uvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina.

7) **Izvozna carina:** carina i druga davanja koja se plaćaju pri izvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina.

8) **Dužnik:** osoba koja je obvezana za plaćanje carinskoga duga.

9) **Carinski nadzor:** opće mjere koje poduzima Carinska uprava da bi se osigurala provedba carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju na robu koja je predmet carinskog nadzora.

10) **Carinska provjera:** radnje kao što su pregled i pretraga robe, pregled i pretraga prijevoznih sredstava, pregled i pretraga osoba u putničkome prometu te prtljage i drugih stvari koje putnici sa sobom nose, provjera postojanja, vjerodostojnosti i istinitosti isprava

podnesenih u carinskome postupku, pregled poslovnih knjiga i drugih isprava o poslovanju, naknadna provedba ispitnih i istražnih postupaka i slično koje je ovlaštena poduzimati Carinska uprava.

11) **Carinski dopušteno postupanje ili uporaba robe:**

a) stavljanje robe u carinski postupak,
b) unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište,

c) ponovni izvoz robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske,

d) uništenje robe, te

e) ustupanje robe u korist države.

12) **Carinski postupci:**

a) puštanje robe u slobodni promet,

b) provozni postupak,

c) postupak carinskog skladištenja,

d) postupak unutarnje proizvodnje,

e) postupak preradbe pod carinskim nadzorom,

f) postupak privremenog uvoza,

g) postupak vanjske proizvodnje, te

h) izvozni postupak.

13) **Carinska deklaracija:** radnja ili isprava kojom osoba u propisanu obliku i na propisan način zahtijeva da se roba stavi u neki od carinskih postupaka.

14) **Deklarant:** osoba koja podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime ili osoba u čije je ime carinska deklaracija podnesena.

15) **Podnošenje robe:** prijavljivanje carinarnici na propisan način da se roba nalazi u njezinoj određenoj ustrojstvenoj jedinici ili drugome mjestu koje je carinarnica odredila ili odobrila.

16) **Puštanje robe:** radnja kojom carinarnica odobrava raspolaganje robom u skladu s uvjetima odobrenoga postupka.

17) **Korisnik carinskoga postupka:** osoba za čiji je račun podnesena carinska deklaracija ili osoba na koju se prenose prava i obveze navedene osobe u svezi s odobrenim carinskim postupkom.

18) **Korisnik odobrenja:** osoba kojoj je u skladu s carinskim propisima izdano odgovarajuće odobrenje.

Članak 5.

Osoba o čijim se pravima i obvezama rješava može odrediti opunomoćenika za poduzimanje svih ili nekih radnji u postupku koji vodi Carinska uprava.

Zastupanje može biti:

- izravno, ako opunomoćenik djeluje u ime i za račun druge osobe, te

- neizravno, ako opunomoćenik djeluje u svoje ime, a za račun druge osobe.

Opunomoćenik mora imati sjedište, odnosno prebivalište u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima propisanim člankom 76. stavkom 4. ovoga Zakona.

Opunomoćenik se mora očitovati za koju zastupanu osobu nastupa, je li zastupanje izravno ili neizravno, a na zahtjev carinarnice mora podnijeti i vjerodostojnu ispravu s ovlaštenjem za zastupanje.

Za osobe koje se ne očituju da djeluju u ime ili za račun druge osobe ili se očituju da djeluju u ime i za račun druge osobe, a ne mogu o tome podnijeti vjerodostojnu ispravu, smatrat će se da nastupaju u svoje ime i za svoj račun.

Iznimno, carinsku deklaraciju u svojstvu opunomoćenika može podnijeti samo osoba koja sukladno posebnim propisima ispunjava uvjete za obavljanje poslova otpremništva.

Članak 6.

Propisi o općem upravnom postupku primjenjuju se i u postupcima koje vodi Carinska uprava, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Članak 7.

Osoba koja od Carinske uprave zahtijeva donošenje rješenja mora navesti sve činjenice i okolnosti te podastrijeti isprave i druge dokaze potrebne za donošenje rješenja.

Rješenje će se donijeti bez odgode, a najkasnije u rokovima propisanim Zakonom o općem upravnom postupku.

Članak 8.

Protiv rješenja Carinske uprave donijetoga u prvome stupnju osoba na koju se rješenje odnosi ima pravo žalbe.

Žalba ne odgađa ovrhu rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

Iznimno, ovrha rješenja može se u cijelosti ili djelomice odgoditi, ako Carinska uprava:

a) opravdano dvoji da rješenje protiv kojega je podnijeta žalba ili drugo pravno sredstvo nije u skladu s carinskim propisima, ili

b) ocijeni da bi se ovrhom takvoga rješenja osobi na koju se rješenje odnosi mogla nanijeti nepopravljiva šteta.

Odnosi li se rješenje iz stavka 3. ovoga članka na obračun uvozne ili izvozne carine, odgoda ovrhe može se uvjetovati podnošenjem odgovarajućega jamstva za namirenje osporene svote uvozne ili izvozne carine. Davanje jamstva neće se zahtijevati, ako bi davanjem jamstva carinski dužnik bio doveden u ozbiljne poteškoće gospodarske ili socijalne naravi.

Članak 9.

Prvostupanjsko rješenje Carinske uprave kojim je u cijelosti ili djelomično usvojen zahtjev osobe na koju se rješenje odnosi, carinarnica može po službenoj dužnosti poništiti u roku iz članka 17. ovoga Zakona ako je doneseno na temelju neistinitih ili nepotpunih navoda, i to:

a) ako je podnositelj zahtjeva za neistinitost ili nepotpunost navoda znao ili je prema okolnostima slučaja morao znati, te

b) ako se na temelju istinitih i potpunih navoda rješenje nije ni moglo donijeti.

Rješenje iz stavka i. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

Poništenje ima pravni učinak od dana donošenja poništenog rješenja.

Članak 10.

Prvostupanjsko rješenje Carinske uprave kojim je u cijelosti ili djelomično usvojen zahtjev osobe na koju se rješenje odnosi, carinarnica može na zahtjev te osobe ili po službenoj dužnosti ukinuti ili izmijeniti u roku iz članka 17. ovoga Zakona ako koji od uvjeta propisanih za njegovo donošenje nije bio ispunjen ili ako ga ta osoba više ne ispunjava, a ne radi se o slučajevima iz članka 9. ovoga Zakona.

Rješenje povoljno za osobu na koju se rješenje odnosi može se ukinuti, ako osoba ne ispunjava obveze koje su joj bile određene tim rješenjem.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

Rješenje o ukidanju ili izmjeni ima pravni učinak od dana dostave osobi na koju se odnosi. Iznimno, ako to zahtijevaju opravdani interesi osobe na koje se rješenje odnosi, carinarnica može za primjereno razdoblje odgoditi pravni učinak rješenja o ukidanju ili izmjeni prvotnog rješenja.

Članak 11.

Svaka zainteresirana osoba može od Carinske uprave zatražiti izdavanje obavijesti o primjeni carinskih propisa.

Takav se zahtjev može odbiti ako se ne odnosi na stvarno namjeravani izvoz i uvoz.

Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Carinska uprava daje bez naknade. Naknada se može zahtijevati za posebne troškove koji nastanu zbog provedbe potrebnih analiza ili vještačenja o robu na koju se zahtjev za davanje obavijesti odnosi te za troškove povrata robe podnositelju zahtjeva.

Članak 12.

Na osnovi pisanog zahtjeva zainteresirane osobe Carinska uprava daje:

a) obvezujuće mišljenje o tarifnome raspoređivanju robe u carinsku tarifu, te

b) obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe.

Obvezujuće mišljenje ima snagu rješenja donesenog u upravnome postupku.

Obvezujuća mišljenja o tarifnom raspoređivanju robe i podrijetlu robe obvezuju Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje samo glede tarifnog raspoređivanja robe u Carinsku tarifu, odnosno glede podrijetla robe.

Obvezujuće mišljenje o tarifnome raspoređivanju robe obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za robu za koju se carinski postupak provodi nakon datuma izdavanja mišljenja.

Obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za onu robu za koju je postupak utvrđivanja podrijetla robe propisan ovim Zakonom proveden nakon datuma izdavanja mišljenja.

Osoba kojoj je dano mišljenje mora dokazati:

a) u slučaju obvezujućeg mišljenja o tarifnome raspoređivanju robe u carinsku tarifu da roba koju deklarira u svim elementima odgovara robi koja je opisana u mišljenju,

b) u slučaju obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe da roba i okolnosti na osnovi kojih se određuje podrijetlo robe u svim elementima odgovara robi i okolnostima koje su opisane u mišljenju.

Obvezujuće će se mišljenje poništiti sukladno članku 9. ovoga Zakona ako se zasniva na neistinitim ili nepotpunim navodima podnositelja zahtjeva.

Obvezujuće mišljenje važi jednu godinu od dana donošenja, osim:

a) u slučaju tarifnog raspoređivanja robe u Carinsku tarifu:

1. ako zbog izmjene propisa mišljenje nije više u skladu s propisom,

2. ako mišljenje nije više u skladu s napatkom ministra financija glede raspoređivanja robe u Carinsku tarifu donesenim na osnovi članka 10. Zakona o carinskoj tarifi, te

3. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

b) u slučaju određivanja podrijetla robe:

1. ako zbog izmjene propisa ili sklapanja međunarodnog sporazuma mišljenje nije više u skladu s propisima,

2. ako mišljenje nije više u skladu s tumačenjima tijela ovlaštenoga propisom donesenim na osnovi članka 27. ovoga Zakona za davanje tumačenja o podrijetlu robe, te

3. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj

je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

U slučajevima iz stavka 8. točke a) podtočaka 1. i 2. te točke b) podtočaka 1. i 2. ovoga članka obvezujuće mišljenje prestaje važiti danom stupanja na snagu, odnosno danom početka primjene odnosno propisa, međunarodnog sporazuma ili tumačenja.

Osoba kojoj je dano obvezujuće mišljenje koje je prestalo vrijediti u skladu sa stavkom 8. točkom a) podtočkom 1. i 2. te točkom b) podtočkom 1. i 2. ovoga članka može se koristiti tim mišljenjem tri mjeseca od dana službene objave ako je prije prestanka njegove važnosti sklopio obvezujuću kupoprodajni ugovor za određenu robu na temelju tog mišljenja. U slučajevima iz stavka 8. točke a) podtočke 1. te točke b) podtočke 1. ovoga članka može se propisom ili sporazumom odrediti rok u kojem se može služiti mišljenjem sukladno ovom stavku.

Obvezujuće mišljenje o tarifnome raspoređivanju robe u Carinsku tarifu, odnosno o podrijetlu robe može se upotrebljavati sukladno ovom članku samo za određivanje uvozne ili izvozne carine ili za određivanje visine izvoznih nadoknada ili drugih povrata povezanih s provođenjem poljoprivredne politike.

Članak 14.

Carinska uprava može u skladu s propisima poduzimati i provoditi sve mjere carinskog nadzora i provjere koje smatra potrebnim radi primjene carinskih i drugih propisa.

Članak 15.

Osobe koje izravno ili neizravno sudjeluju u tijekovima robnoga prometa obvezne su na zahtjev Carinske uprave staviti na raspolaganje sve potrebne isprave i podatke te pružiti svaku drugu pomoć potrebnu za primjenu carinskih propisa.

Članak 19.

Tijela državne uprave i pravosudna tijela moraju najbližoj carinarnici prijaviti svu robu i prijevozna sredstva koju su privremeno zadržala ili konačno oduzela, ako se radi o stranoj robi nad kojom nije proveden carinski postupak prema odredbama ovoga Zakona.

Privremeno zadržana i konačno oduzeta strana roba može se prepustiti drugoj osobi samo ako je carinarnica odobrila neko od carinskih dopuštenih postupanja ili uporaba robe, odnosno ako je za tu robu podmiren carinski dug.

Carinski dug iz prethodnog stavka podmiruje carinski dužnik ili se dug podmiruje iz cijene prodane robe.

1. CARINSKA TARIFA I RASPOREĐIVANJE ROBE U CARINSKU TARIFU

Članak 24.

Roba podrijetlom iz jedne zemlje ona je roba koja je u cjelini dobivena ili proizvedena u toj zemlji.

Izraz "roba u cjelini dobivena u jednoj zemlji" obuhvaća:

- a) mineralne proizvode izvađene iz tla u toj zemlji,
- b) tamo ubrane ili požnjevene biljne proizvode,
- c) tamo okoćene i uzgojene žive životinje,
- d) proizvode dobivene od živih, tamo uzgojenih životinja,
- e) proizvode tamo dobivene lovom ili ribarstvom,
- f) proizvode morskog ribolova i druge proizvode izvađene iz mora izvan teritorijalnih voda plovilima koja su registrirana ili prijavljena u brodski upisnik i koja plove pod zastavom te zemlje,
- g) proizvode izrađene na njezinim brodovima tvornicama isključivo od proizvoda iz točke (f) ovog stavka pod uvjetom da su takvi brodovi tvornice registrirani ili prijavljeni u toj zemlji i da plove pod zastavom te zemlje,
- h) proizvode izvađene s morskog dna ili iz sloja zemlje ispod toga morskog dna izvan teritorijalnih voda te zemlje pod uvjetom da ona ima isključiva prava na iskorištavanje sloja zemlje ispod morskog dna,
- i) otpad i ostatke proizvoda dobivenih iz proizvodnih djelatnosti ili upotrebljivanih predmeta ako su tamo prikupljeni i ako su pogodni samo za ponovno dobivanje sirovina, te
- j) proizvode tamo proizvedene isključivo od proizvoda navedenih u točkama a) do i) ovoga članka ili od njih proizvedenih proizvoda na bilo kojoj razini proizvodnje.

Za potrebe stavka 2. ovoga članka izraz "zemlja" obuhvaća i teritorijalne vode te zemlje.

Članak 29.

Odredbe ovoga poglavlja uređuju način utvrđivanja carinske vrijednosti robe u svrhu primjene Carinske tarife Republike Hrvatske.

Članak 30.

Izrazi koji se rabe u ovome poglavlju imaju sljedeće značenje:

- a) "carinska vrijednost uvozne robe" znači vrijednost robe u svrhu određivanja carine "ad valorem" na uvoznu robu,
- b) "zemlja uvoza" znači carinsko područje Republike Hrvatske,

c) "proizvedeno" uključuje uzgojeno, proizvedeno i iskopano,

d) "istovjetna roba" označuje robu koja je u potpunosti ista, uključujući njezina fizička svojstva, kakvoću i ugled. Manje razlike u izgledu ne izuzimaju robu koja se po svemu drugome uklapa u određenje istovjetne robe,

e) "slična roba" označuje robu koja premda nije u potpunosti ista, ipak ima slična svojstva i slične sastavne tvari, što omogućuje izvršavanje istih funkcija i komercijalnu zamjenjivost. Kod utvrđivanja sličnosti između roba upotrebljava se između ostalog kakvoća roba, njihov ugled i postojanje zaštićenog znaka,

f) "jedinčna cijena" po kojoj se roba prodaje u najvećoj mogućoj količini znači cijenu po kojoj se najveći mogući broj jedinica prodaje u prodaji takve robe među nepovezanim osobama na prvoj kupoprodaji koja se dogodila nakon uvoza, te

g) "robom iste skupine ili vrste" smatra se roba koja pripada u skupinu ili asortiman roba proizvedenih u određenoj industrijskoj grani, a uključuje istovjetne ili slične robe.

Izrazi "istovjetna roba" i "slična roba" iz stavka 1. ovoga članka ne obuhvaćaju robe koje sadrže ili odražavaju inženjerske usluge, razvoj, umjetnički rad, oblik, planove i skice za koje nisu izvršena usklađenja prema članku 38. stavku 1. pod b) točka 4. ovoga Zakona, jer su ti poslovi obavljeni u zemlji uvoza.

Istovjetnom ili sličnom robom neće se smatrati roba koja nije proizvedena u istoj zemlji kao roba koja se vrednuje.

Robu koju je proizvela druga osoba uzet će se u obzir jedino ako nema istovjetne ili slične robe koju je proizvela ista osoba kao i robu koju se vrednuje.

U smislu ovoga poglavlja dvije osobe smatraju se međusobno povezanim samo:

- a) ako je jedna voditelj ili direktor tvrtke u vlasništvu druge osobe i obratno,
- b) ako su pravno priznati partneri u poslu,
- c) ako su u odnosu poslodavac i posloprimac,
- d) ako je jedna od njih izravni ili neizravni vlasnik, nadzire ili posjeduje 5% ili više posto dionica s pravom glasa u svakoj tvrtki,
- e) ako jedna izravno ili neizravno nadzire drugu,
- f) ako su izravno ili neizravno pod nadzorom treće osobe,
- g) ako zajedno izravno ili neizravno nadziru treću osobu, ili
- h) ako su članovi iste obitelji.

Osobe koje imaju poslovne veze na način da je jedna isključivi zastupnik, isključivi raspoređivač ili isključivi koncesionar drugoga, bez obzira na to kako je odnos opisan, smatrat će se povezanim prema ovom poglavlju u slučaju da su obuhvaćene mjerilima iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 31.

Carinska je vrijednost uvezene robe njezina transakcijska vrijednost, a to je stvarno plaćena ili plativa cijena za robu koja se prodaje radi izvoza u Republiku Hrvatsku, usklađena prema odredbama članka 38. ovoga Zakona pod uvjetom da:

- a) kupac nema ograničenja u raspolaganju robom ili uporabi robe, osim ograničenja koja:
 1. su određena hrvatskim propisima ili na tim propisima utemeljenim aktima državne vlasti,
 2. ograničavaju zemljopisno područje gdje se roba može preprodati ili,
 3. u suštini ne utječu znatno na vrijednost robe,
- b) kupoprodaja ili cijena ne podliježu uvjetima ili ograničenjima čija vrijednost ne može biti utvrđena u odnosu prema vrijednosti robe koja se vrednuje,
- c) nikakva naknada od iduće preprodaje, raspolaganja robom ili uporabe robe neće biti izravno ili neizravno dostavljena prodavaču, osim ako je moguće izvršiti odgovarajuće usklađenje s odredbama članka 38. ovoga Zakona,
- d) kupac i prodavač nisu međusobno povezani ili, ako jesu, da je transakcijska vrijednost prihvatljiva za carinske svrhe u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka.

U postupku procjene prihvatljivosti transakcijske vrijednosti prema zahtjevima iznesenim u stavku 1. ovog članka sama okolnost da su kupac i prodavač povezani na način spomenut u članku 30. ovoga Zakona nije dostatan razlog da se određena transakcijska vrijednost ocijeni neprihvatljivom. U takvome slučaju treba ispitati okolnosti prodaje i transakcijska vrijednost bit će prihvaćena pod uvjetom da postojeća povezanost nije utjecala na cijenu. Ako carinarnica ima razloga pretpostaviti na temelju obavijesti dobivenih od uvoznika ili na drugi način da je postojeća povezanost utjecala na cijenu, o tome je dužna obavijestiti uvoznika i dati mu primjerenu mogućnost za odgovor. Na zahtjev uvoznika carinarnica će o razlozima obavijestiti uvoznika u pisanom obliku.

Pri prodaji između povezanih osoba transakcijska će se vrijednost smatrati prihvatljivom, a roba procijenjenom u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka uvijek kad uvoznik može dokazati da je dotična vrijednost gotovo jednaka jednoj od sljedećih vrijednosti, pod uvjetom da se upotrebljavaju podaci iz istoga ili približno istoga vremenskog razdoblja:

- transakcijskoj vrijednosti u prodaji među nepovezanim osobama za istovjetnu ili sličnu robu namijenjenu za izvoz u Republiku Hrvatsku,

- carinskoj vrijednosti istovjetne ili slične robe prema odredbama članka 35. ovoga Zakona,

- carinskoj vrijednosti istovjetne ili slične robe prema odredbama članka 36. ovoga Zakona.

U primjeni usporedaba iz stavka 3. ovoga članka treba uzeti u obzir očite razlike u komercijalnim razinama, količinske razine, stavke nabrojene u članku 38. ovoga Zakona i troškove koje je imao prodavač pri prodaji u kojoj prodavač i kupac nisu povezani, a kojih nema pri prodaji u kojoj su prodavač i kupac povezani.

Usporedbe prikazane u stavku 3. ovoga članka upotrebljavaju se na poticaj uvoznika isključivo radi usporedbe. Navedene odredbe ne dopuštaju određivanje zamjenskih vrijednosti.

Cijena koja se zaista plaća ili cijena koju treba platiti ukupno je učinjeno plaćanje ili plaćanje koje treba učiniti kupac u korist prodavača za uvezenu robu i uključuje sva plaćanja koja je kao uvjet prodaje za uvezenu robu učinio ili će učiniti kupac prodavaču ili trećoj osobi da bi se ispunile obveze prodavaču. Plaćanje ne treba nužno biti u obliku prijenosa novca. Plaćanje se može obaviti i kreditnim pismima ili drugim dogovorenim instrumentom plaćanja. Plaćanje se može obaviti izravno ili neizravno.

Radnje koje poduzima kupac o vlastitome trošku, uključujući i tržišne radnje, a različite su od onih propisanih u članku 38. ovoga Zakona, za koje je potrebno uskladiti vrijednost, neće se smatrati posrednim plaćanjem prodavaču, čak i onda kad se može smatrati da su bile poduzete u korist ili u dogovoru s prodavačem, i njihov trošak neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti.

Članak 35.

Ako se uvezena roba ili istovjetna ili slična uvezena roba prodaje u Republici Hrvatskoj u istome stanju u kojem je uvezena, carinska vrijednost uvezene robe prema ovom članku treba se utvrditi na temelju jedinične cijene po kojoj se najveći mogući broj jedinica takve ili istovjetne ili slične uvezene robe prodaje osobama u istome ili približno istome vremenskom razdoblju kao i roba koja se procjenjuje, i to osobama koje nisu povezane s osobama od kojih tu robu kupuju, pod uvjetom da se cijena umanjuje za iznos:

1. uobičajene provizije koja je naplaćena ili je treba platiti, ili uobičajenog uvećanja radi ostvarenja dobiti i pokrića općih troškova prodaje u Republici Hrvatskoj nastalih za uvezenu robu iste vrste ili skupine proizvoda,

2. uobičajenih troškova prijevoza i osiguranja i druge s tim povezane troškove nastale u Republici Hrvatskoj,

3. carinskih davanja i drugih unutarnjih poreza koji se plaćaju u Republici Hrvatskoj pri uvozu ili prodaji robe.

U slučaju da se u isto ili približno isto vrijeme uvoza robe koja se procjenjuje ne prodaje ni uvezena

roba ni istovjetna ili slična uvezena roba, carinska će se vrijednost robe koja inače podliježe odredbama stavka 1. ovoga članka odrediti prema jediničnoj cijeni po kojoj se uvezena ili istovjetna ili slična roba prodaje u Republici Hrvatskoj u stanju u kakvu je uvezena, i to u najkraćem roku nakon uvoza robe koja se procjenjuje, ali ne nakon isteka roka od 90 dana od samog uvoza.

U slučaju da se u Republici Hrvatskoj ne prodaje uvezena roba, istovjetna ili slična uvezena roba u stanju u kojemu je bila uvezena, tada će se na zahtjev uvoznika carinska vrijednost robe temeljiti na jediničnoj cijeni po kojoj se uvezena roba nakon daljnje preradbe prodaje u najvećoj ukupnoj količini osobama u Republici Hrvatskoj koje nisu povezane s osobama od kojih takvu robu kupuju, pod uvjetom da su u procjenu uzeti u obzir vrijednost dodana robi preradbom i odbici određeni u stavku 1. ovog članka.

Članak 38.

U postupku određivanja carinske vrijednosti prema članku 31. ovoga Zakona cijeni koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti za uvezenu robu treba dodati:

a) sljedeće stavke, do iznosa do kojeg ih snosi kupac, a nisu uključene u stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti za robu:

1. proviziju i naknade posredovanja, osim kupovne provizije,
2. troškove ambalaže koja se u svrhu carinjenja smatra jedinstvenim dijelom dotične robe,
3. troškove pakiranja bilo da se radi o radnoj snazi ili gradivu,
4. troškove prijevoza uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u područje Republike Hrvatske,
5. troškove utovara, istovara i troškove rukovanja povezane s prijevozom uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u područje Republike Hrvatske, te
6. troškove osiguranja do ulaska u područje Republike Hrvatske,

b) prikladno raspoređenu vrijednost sljedećih roba i usluga koje je kupac isporučio izravno ili neizravno bez naplate ili po sniženoj cijeni, a radi uporabe u proizvodnji i prodaji uvezene robe radi izvoza, i to do stupnja do kojeg ta vrijednost nije bila uključena u cijenu koja je plaćena ili koju treba platiti:

1. materijala, sastavnih dijelova i sličnih stvari ugrađenih u uvezenu robu,
2. alata, matrica, kalupa, odljeva i sličnih roba koje su upotrijebljene u proizvodnji uvezene robe,
3. materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe, te
4. usluga projektiranja, razvoja, umjetničkog rada, oblikovnog rada, te planova i skica napravljenih izvan Hrvatske a potrebnih za proizvodnju uvezene robe,

c) tantijeme i licencijske troškove za robu koja se procjenjuje, a koje kupac izravno ili neizravno mora platiti kao uvjet za prodaju robe koja se procjenjuje, ako takve tantijeme ili licencijski troškovi nisu uključeni u stvarno plaćenu ili plativu cijenu,

d) dio iznosa ostvaren daljnjom prodajom, ustupanjem ili uporabom uvezene robe koji se izravno ili neizravno plaćaju prodavaču.

Cijena koja je stvarno plaćena ili koja treba biti plaćena bit će uvećana prema odredbama ovog članka samo na temelju objektivnih i mjerljivih podataka.

U postupku određivanja carinske vrijednosti nisu osim uvećanja propisanih ovim člankom dopuštena druga uvećanja stvarno plaćene cijene ili cijene koju treba platiti.

U ovome poglavlju "kupovna provizija" znači naknadu koju je uvoznik platio svojem zastupniku za uslugu zastupanja u inozemstvu pri kupovini robe koja se vrednuje.

Bez obzira na stavak 1. točku c) ovoga članka:

a) plaćanja za dobivanje prava za umnožavanje uvezene robe u Republiku Hrvatsku neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti,

b) plaćanja kupca za dobivanje prava za raspacavanje i ponovnu prodaju uvezene robe neće se dodati stvarno plaćenju ili cijeni koju treba platiti za uvezenu robu ako ta plaćanja nisu uvjet prodaje za izvoz u Republiku Hrvatsku,

c) plaćanje kupca za pravo prikazivanja, odnosno distribucije kinematografskih filmova neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti.

Članak 42.

Ako je u postupku određivanja carinske vrijednosti uvezene robe nužno odgoditi konačno određivanje carinske vrijednosti, roba se može pustiti deklarantu pod uvjetom da se osigura plaćanje carine u obliku jamstva, pologa ili u drugome propisanom obliku u najvećem iznosu carinskoga duga kojem bi roba mogla podlijegati.

Članak 43.

Carinska vrijednost nosača podataka koji sadrže podatke ili programske upute za uporabu opreme za obradu podataka (u daljnjem tekstu: programska podrška) neće sadržavati cijenu ili vrijednost programske podrške pod uvjetom da je cijena ili vrijednost iskazana odvojeno od vrijednosti nosača podataka.

Izraz "nosač podataka" iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva integrirane sklopove, poluvodiče i slične naprave ili proizvode koji sadrže takve integrirane sklopove ili naprave.

Izraz: podaci i programske upute iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva zvučne snimke.

Članak 46.

Ako je u postupku određivanja carinske vrijednosti potrebno preračunati stranu u domaću valutu, strana valuta preračunava se u domaću po tečaju utvrđenu na dan nastanka obveze plaćanja carinskoga duga, u skladu s propisima o deviznom poslovanju.

Članak 47.

Carinska je vrijednost za robu koja se izvozi vrijednost robe dopremljena na hrvatsku granicu.

Članak 49.

Roba koja je unesena u carinsko područje Republike Hrvatske podliježe mjerama carinskog nadzora od trenutka njezina ulaska. Takva roba podliježe i carinskoj provjeri sukladno propisima.

Roba ostaje pod carinskim nadzorom sve dok je to potrebno radi utvrđivanja carinskog statusa robe, a u slučaju strane robe, ne izuzimajući članak 94. stavak 1. ovoga Zakona, roba ostaje pod nadzorom dok se njezin carinski status ne promijeni, odnosno dok se roba ne smjesti u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ponovno izveze ili uništi sukladno članku 185. ovoga Zakona.

Članak 50.

Osoba koja je unijela robu u carinsko područje Republike Hrvatske obvezna je robu bez odgode prevesti putem i na način koji odredi carinarnica:

a) do naznačene carinarnice ili kojega drugog mjesta koje naznači i odobri carinarnica,

b) u slobodnu zonu, ako se roba u slobodnu zonu unosi izravno:

- pomorskim ili zračnim putem,
- kopnenim putem, bez prolaska kroz druge dijelove carinskoga područja Republike Hrvatske ako je slobodna zona smještena na kopnenoj granici Republike Hrvatske i druge zemlje.

Svaka osoba koja preuzme odgovornost za prijevoz robe nakon što roba uđe u carinsko područje zbog pretovara robe ili sličnog bit će odgovorna za ispunjenje obveze iz stavka 1. ovoga članka.

Sukladno sklopljenom međudržavnom sporazumu, carinska provjera robe koja se nalazi izvan carinskoga područja Republike Hrvatske može se provesti kao da je roba unijeta u to područje uz uvjete i na način uređen odnosnim međudržavnim sporazumom.

Odredba stavka 1. točke a) ovoga članka ne isključuje primjenu propisa iz područja putničkoga, pograničnoga ili poštanskoga prometa pod uvjetom da se primjenom tih propisa ne ugrožava carinski nadzor i mogućnost carinske provjere.

Odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka i odredbe članka 51. do 65. ovoga Zakona ne primjenjuju se na robu koja je privremeno napustila carinsko područje Republike Hrvatske krećući se morem ili zrakom između dvije točke toga područja pod uvjetom da se prijevoz obavlja izravno u redovitome linijskom zračnom ili brodskom prometu bez zaustavljanja izvan carinskoga područja Republike Hrvatske.

Odredba stavka 5. ovoga članka ne primjenjuje se na robu utovarenu u lukama, zračnim pristaništima i slobodnim lukama drugih zemalja.

Odredbe iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na robu koja se nalazi na plovilima ili letjelicama koji prolaze hrvatskim teritorijalnim morem ili zračnim prostorom, a kojima kao određeno mjesto nije predviđena luka ili zračno pristanište u Republici Hrvatskoj.

3. SKRAĆENA DEKLARACIJA I ISTOVAR ROBE PRIJAVLJENE CARINARNICI

Članak 55.

Za svu robu podnesenu carinarnici sukladno članku 52. ovoga Zakona podnosi se skraćena deklaracija.

Skraćena deklaracija podnosi se carinarnici prilikom podnošenja robe. Carinarnica može produljiti rok za podnošenje skraćene deklaracije, a najduže do isteka prvoga idućeg radnog dana nakon podnošenja robe.

Članak 61.

Ako je za robu podnesena skraćena deklaracija, formalnosti za određivanje carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe moraju biti ispunjene u roku:

a) 45 dana od dana podnošenja skraćene deklaracije za robu u pomorskom prometu, odnosno

b) 20 dana od dana podnošenja skraćene deklaracije za robu koja se prevozi na drugi način.

Ako okolnosti to opravdavaju, carinarnica može odrediti kraće rokove ili odobriti produljenje rokova navedenih u stavku 1. ovoga članka.

Članak 63.

Roba u privremenome smještaju smije se skladištiti samo na mjestima i pod uvjetima koje je odobrila carinarnica.

Carinarnica može zahtijevati da osoba koja je u posjedu robe položi osiguranje za naplatu carinskoga duga koji može nastati sukladno članku 206. ili 207. ovoga Zakona.

Članak 68.

Ako se utvrdi da je roba nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske ili da je spriječen carinski nadzor nad njom, carinarnica će radi uređivanja pitanja te robe poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i prodaju robe.

Članak 70.

Ako nije ovim Zakonom drukčije propisano, robi se može bez obzira na vrstu, količinu, podrijetlo ili odredište te vrstu pošiljke na propisan način odrediti bilo koji od dopuštenih carinskih postupaka ili uporaba.

Odredbe iz stavka 1. ovoga članka neće se primijeniti ako je to u suprotnosti s mjerama zaštite javnog morala, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštite nacionalnoga blaga povijesne, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštite intelektualnog vlasništva i drugog.

Vlada Republike Hrvatske propisat će postupak s robom za koju postoji opravdana sumnja da se uvozom u Republiku Hrvatsku čini povreda prava intelektualnog vlasništva.

Članak 71.

Za svu robu koja se stavlja u carinski postupak podnosi se carinska deklaracija.

Domaća roba deklarirana za izvoz, vanjsku proizvodnju, provozni postupak ili postupak carinskog skladištenja pod carinskim je nadzorom od trenutka prihvatanja deklaracije pa sve dok ne napusti carinsko područje Republike Hrvatske ili dok ne bude uništena ili carinska deklaracija poništena.

A. PISMENA CARINSKA DEKLARACIJA

Članak 76.

Uz ograničenja iz članka 5. ovoga Zakona, carinsku deklaraciju može podnijeti svaka osoba koja carinarnici može podnijeti robu i sve isprave potrebne za primjenu propisa o carinskome postupku čija se provedba zahtijeva.

Iznimno, ako prihvatanje carinske deklaracije nameće posebne obveze određenoj osobi, deklaraciju može podnijeti samo ta osoba ili se to čini za njezin račun.

Deklarant mora imati sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Uvjet o sjedištu ili prebivalištu u Republici Hrvatskoj neće se primijeniti na osobe koje:

- podnose deklaraciju za provozni postupak ili postupak privremenog uvoza, ili
- deklariraju robu u posebnim prigodama, ako carinarnica to smatra opravdanim.

Članak 80.

Radi provjere prihvaćene deklaracije carinarnica može:

- a) pregledati isprave uz deklaraciju i zahtijevati prilaganje i drugih isprava kako bi utvrdila točnost navoda u deklaraciji,
- b) pregledati robu i uzeti uzorke za analizu.

Članak 86.

Ako prihvatanjem deklaracije nastaje carinski dug, roba ne može biti puštena deklarantu sve dok se dug ne plati, odnosno dok se ne položi osiguranje za njegovo plaćanje.

Ako se sukladno propisima za provedbu carinskoga postupka za koji je roba deklarirana zahtijeva osiguranje za plaćanje duga koji bi mogao nastati, roba se ne može pustiti u carinski postupak dok se ne položi osiguranje.

Članak 87.

Carinarnica može poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i oduzimanje robe i njezinu prodaju, ako:

a) roba ne može biti puštena jer:

- nije bilo moguće početi ili nastaviti s pregledom robe u roku koji je odredila carinarnica iz razloga koji se pripisuju deklarantu,

- nisu bile podnesene sve isprave koje su potrebne da bi se roba stavila u zahtijevani carinski postupak,

- carinski dug nije plaćen, odnosno nije položeno osiguranje za plaćanje toga duga unutar propisana roka,

- je roba predmet zabrana ili ograničenja,

b) roba nije unutar propisana roka preuzeta nakon što ju je carinarnica pustila.

Članak 88.

Radi pojednostavnjenja formalnosti i postupaka carinarnica može u slučajevima i na način koji propiše Vlada Republike Hrvatske odobriti:

a) da deklaracija ne sadrži neke od podataka i neke od isprava kako je to propisano člankom 74. ovoga Zakona,

b) da neka od trgovačkih ili službenih isprava koja je priložena uz zahtjev za stavljanje robe u carinski postupak zamijeni deklaraciju,

c) da se roba stavi u zahtijevani postupak na temelju knjigovodstvenih zapisa; u tome slučaju carinarnica može deklaranta osloboditi obveze podnošenja robe.

Pojednostavnjena deklaracija, trgovačka ili službena isprava te knjigovodstveni zapis moraju sadržavati podatke nužne za utvrđivanje istovjetnosti robe. Knjigovodstveni zapis mora sadržavati datum knjiženja.

Deklarant je dužan u propisanu roku podnijeti dopunsku deklaraciju koja može biti opća, periodična ili rekapitulativna. Dopunska deklaracija neće se podnositi u slučajevima koje propiše ministar financija.

Dopunska deklaracija i pojednostavnjena deklaracija iz stavka 1. točaka a), b) i c) ovoga članka čine nedjeljivu pravnu cjelinu na koju se primjenjuju propisi na dan prihvaćanja pojednostavnjenih deklaracija; knjigovodstveni zapis iz stavka 1. točke c) ovoga članka imat će istu pravnu snagu kao prihvaćanje deklaracije iz članka 74. ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske može propisati posebne pojednostavnjene postupke za provozni postupak.

Članak 90.

Carinarnica može i nakon što pusti robu deklarantu po službenoj dužnosti ili na zahtjev deklaranta provjeravati ispravnosti deklaracije.

Carinarnica može nakon puštanja robe, a radi utvrđivanja ispravnosti podataka u deklaraciji, naknadno pregledati trgovačke, knjigovodstvene, tehnološke i druge isprave te podatke koji se odnose na uvozne ili izvozne radnje u svezi s tom robom ili naknadne trgovačke radnje u koje su te robe uključene. Ti postupci mogu se provesti u prostorima i prostorijama deklaranta ili svake druge osobe koja je izravno ili neizravno poslovno uključena u navedene radnje ili u prostorima i prostorijama bilo koje osobe koja posjeduje navedene podatke i isprave. Carinarnica može također pregledati i robu ako je još uvijek dostupna.

Ako naknadna provjera deklaracije pokaže da su propisi za primjenu odnosnoga carinskog postupka bili primijenjeni na osnovi neistinitih ili nepotpunih podataka, carinarnica će u skladu s propisima poduzeti potrebne mjere da bi se slučaj sukladno novim okolnostima ispravno uredio.

Članak 93.

Ako se pošiljka sastoji od roba koje se raspoređuju u više tarifnih oznaka, a raspoređivanje bi roba i popunjavanje deklaracije prouzročilo rad i troškove nerazmjerne obračunanoj carini, carinarnica može na zahtjev deklaranta dopustiti da se carina za cijelu pošiljku obračuna na temelju raspoređivanja u tarifni broj one robe čija je carina najveća.

Članak 99.

Odobrenje mora sadržavati sve uvjete pod kojima će se voditi određeni postupak.

Korisnik odobrenja mora odmah obavijestiti carinarnicu o svim činjenicama koje nastanu nakon donošenja odobrenja, a koje utječu na njegovu valjanost ili sadržaj.

Članak 111.

Carinsko skladište može biti javno skladište ili privatno skladište.

Javno skladište carinsko je skladište u kojemu svaka osoba može skladištiti robu.

Privatno skladište carinsko je skladište namijenjeno skladištenju robe posjednika skladišta.

Posjednik skladišta iz stavka 2. i 3. ovoga članka je osoba kojoj je carinarnica odobrila vođenje carinskog skladišta.

Iznimno od prethodnog stavka carinsko skladište može voditi i carinarnica.

Korisnik je skladišta osoba obvezana deklaracijom smjestiti robu u postupak carinskog skladištenja ili osoba na koju su prava i obveze te osobe prenesene.

Članak 124.

Postupak unutarne proizvodnje uz jednu ili više proizvodnih radnja može se, ne isključujući odredbe članka 125. ovoga Zakona, odobriti za:

a) stranu robu za koju se ne plaća carina niti ona podliježe trgovinskim mjerama, a namijenjena je ponovnom izvozu u obliku dobivenih proizvoda (sustav odgode),

b) stranu robu koja se pušta u slobodni promet uz plaćanje carine za koju se može odobriti povrat ili otpust carine ako se roba izveze iz carinskoga područja Republike Hrvatske u obliku dobivenih proizvoda (sustav povrata).

Izrazi koji se rabe u člancima 124. do 137. ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

a) proizvodne su radnje:

- obradba robe, uključujući postavljanje, sastavljanje i ugradbu u drugu robu,

- preradba i doradba robe,

- popravak robe, uključujući obnavljanje i osposobljavanje,

- uporaba određene robe koja ne postaje sastavni dio dobivenoga proizvoda, iako se pri tom u cijelosti ili djelomice utroši, omogućuje ili olakšava proizvodnju tih proizvoda,

b) dobiveni proizvodi: svi proizvodi nastali proizvodnim radnjama,

c) istovrijedna roba: domaća roba koja se upotrebljava umjesto uvozne robe za izradbu dobivenih proizvoda; te

d) normativ: količina ili postotak dobivenih proizvoda koji se u postupku proizvodnje dobiva iz određene količine uvozne robe.

Članak 129.

Dobiveni proizvodi i roba u nepromijenjenu stanju moraju se ponovno izvesti. Carinarnica može u posebno opravdanim slučajevima odobriti puštanje robe u slobodni promet, stavljanje robe u postupak preradbe pod

carinskim nadzorom, uništenje robe ili ustupanje robe u korist države.

Stavak 1. ovoga članka primijenit će i za proizvode za koje je postupak unutarnje proizvodnje prethodno okončan postupkom carinskog skladištenja, postupkom privremenog uvoza, provoznim postupkom ili stavljanjem robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Ako carinarnica odobri postupak unutarnje proizvodnje u sustavu odgode, prilikom obračuna carinskoga duga za robu koja se pušta u slobodni promet sukladno stavku 1. i 2. ovog članka obračunat će se i zatezna kamata.

Vlada Republike Hrvatske propisat će koje se robe mogu pustiti u slobodni promet uz primjenu članka 131. stavka 1. točke a) prve podtočke ovoga Zakona.

Članak 131.

Iznimno od članka 130. ovoga Zakona:

a) za dobivene proizvode obračunava se na njih primjenjiva carina:

- ako se puštaju u slobodni promet pod uvjetom da se nalaze na popisu donesenom temeljem članka 129. stavka 4. ovoga Zakona, u opsegu koji odgovara udjelu u izvezenim dobivenim proizvodima koji nisu obuhvaćeni istim popisom. Korisnik odobrenja može tražiti da se carina za te proizvode obračuna na način iz članka 130. ovoga Zakona,

- ako su u carinskoj tarifi obilježeni oznakom "P",

b) za dobivene proizvode obračunava se carina u skladu s propisima za carinski dopušten postupak ili uporabu u koji je roba bila stavljena nakon postupka unutarnje proizvodnje.

Korisnik odobrenja može tražiti da se carina obračuna sukladno članku 130. ovoga Zakona. Kad se iznos uvozne carine obračunava u skladu s ovim člankom, obračunani iznos mora biti barem visine koja odgovara iznosu obračunanom u skladu s člankom 130. ovoga Zakona.

c) za dobivene proizvode obračunava se carina u skladu s propisima za postupak preradbe pod carinskim nadzorom,

d) za dobivene proizvode obračunava se povoljnija carina zbog uporabe u posebne svrhe ako je takva carina predviđena za istovjetnu uvoznju robu,

e) dobiveni proizvodi ne podliježu plaćanju uvozne carine ako je takvo oslobođenje od plaćanja carine sukladno članku 187. ovoga Zakona predviđeno za istovjetnu uvoznju robu.

Članak 133.

Sustav povrata carine može se primijeniti za svu robu, osim one koja u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet:

a) podliježe količinskim uvoznim ograničenjima,

b) može u okviru kvota ispuniti uvjete za primjenu povlaštene carine iz članka 21. ovoga Zakona,

c) podliježe carini po količinskoj jedinici ili kojemu drugom uvoznom davanju u okviru poljoprivredne politike ili podliježe posebnim mjerama koje se primjenjuju za robu dobivenu preradbom poljoprivrednih proizvoda.

Sustav povrata carine može se primijeniti samo ako za dobivene proizvode nisu određeni izvozni poticaji u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje u slobodni promet.

Sustav povrata carine neće se odobriti u vrijeme prihvaćanja deklaracije za izvoz dobivenih proizvoda:

a) ako uvozna roba podliježe kojem od davanja iz stavka 1. točke c) ovoga članka ili

b) ako su za dobivene proizvode određeni izvozni poticaji.

Članak 137.

Korisnik odobrenja može zahtijevati povrat ili otpust uvozne carine ako carinarnici dokaže da je uvozna roba koja je bila puštena u slobodni promet u okviru sustava povrata carine u obliku dobivenih proizvoda ili robe u nepromijenjenu stanju:

a) izvezena ili

b) stavljena u namjeri da se ponovno izveze u provozni postupak, postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak unutarnje proizvodnje (postupak s odgodom), u slobodnu zonu ili slobodno skladište, pod uvjetom da su ispunjeni svi ostali uvjeti za uporabu postupka.

U primjeni postupaka iz točke b) stavka 1. ovoga članka dobiveni proizvodi i roba u nepromijenjenu stanju smatraju se stranom robom.

Povrat carine može se zahtijevati najkasnije u roku od 3 godine od dana kad je nastao carinski dug.

Ako se dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju koji su sukladno stavku 1. ovoga članka bili stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili u slobodno skladište puste u slobodni promet, svota uvozne carine koja je vraćena ili otpuštena činit će svotu carinskoga duga.

Članak 150.

Primjena postupka privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine odobrit će

se za robu koja ostaje u vlasništvu osobe sa sjedištem ili prebivalištem izvan carinskoga područja Hrvatske, a nije obuhvaćena odredbama propisa donesenim na osnovi članka 149. ovoga Zakona ili ako je obuhvaćena, ne ispunjava sve potrebne uvjete za privremeni uvoz s potpunim oslobođenjem.

Vlada će propisati za koju robu nije dopušten postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.

Članak 151.

Svota uvozne carine koja se plaća za robu u postupku privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine određuje se za svaki mjesec ili za dio mjeseca u kojem se roba nalazi u postupku u visini od 3% od svote carine koju bi trebalo platiti za robu kad bi ona bila puštena u slobodni promet na dan prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

Iznimno, u slučaju kada je roba iz stavka 1. ovoga članka plovilo namijenjeno za obavljanje gospodarske djelatnosti, stavljeno u postupak privremenog uvoza za razdoblje ne kraće od 12 mjeseci, carina se obračunava u visini 1,5% mjesečno od svote carine koju bi trebalo platiti za robu kada bi bila puštena u slobodni promet na dan prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

Svota uvozne carine koja se naplaćuje ne smije prijeći svotu koju bi trebalo platiti da je roba bila puštena u slobodni promet na dan kad je bila stavljena u postupak privremenog uvoza, s tim da u tu svotu ne ulaze pripadajuće kamate.

Prijenos prava i obveza proizašlih iz postupka privremenog uvoza prema članku 102. ovoga Zakona ne znači da jednako oslobođenje mora biti primijenjeno u svakome od razdoblja uporabe.

Ako je prijenos iz stavka 4. ovoga članka izvršen s djelomičnim oslobođenjem za obje osobe koje imaju odobrenje za primjenu postupka tijekom istog mjeseca, prvi korisnik odobrenja mora podmiriti iznos uvozne carine za cijeli mjesec.

Članak 152.

Ako nastane carinski dug za robu stavljenu u postupak privremenog uvoza, iznos duga određuje se na osnovi elemenata za obračun koji se primjenjuju na dan prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza. U slučajevima iz članka 149. ovoga Zakona iznos duga za robu određuje se na osnovi propisa na dan nastanka carinskoga duga sukladno članku 218. ovoga Zakona.

Ako carinski dug za robu stavljenu u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem nastane iz drugih razloga, a ne zbog stavljanja robe u taj postupak, iznos duga odgovarat će razlici između iznosa

carine izračunane prema stavku 1. ovoga članka i iznosa koji treba platiti prema članku 151. ovoga Zakona.

Članak 155.

Odobrenje za postupak vanjske proizvodnje donosi carinarnica na zahtjev osobe koja organizira izvođenje proizvodnih radnja.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka odobrenje za postupak vanjske proizvodnje može se dati i osobi koja ne organizira izvođenje proizvodnih radnja ako se radi o robi hrvatskoga podrijetla u smislu pravila o nepovlaštenome podrijetlu robe iz dijela II. poglavlje 2. odjeljak 1. i ako se proizvodna radnja sastoji od ugrađivanja te robe u stranu robu koja će se u Republiku Hrvatsku uvesti kao dobiven proizvod, pod uvjetom da uporaba toga postupka pomaže boljoj prodaji izvezene hrvatske robe te da uvoz dobivenoga proizvoda ne ugrožava osnovne interese hrvatskih proizvođača takvih proizvoda ili proizvoda sličnih uvezenim dobivenim proizvodima.

Članak 163.

Nadomjesni proizvodi moraju imati istu tarifnu oznaku, istu trgovačku kakvoću te iste tehničke značajke kao roba koja je privremeno izvezena na popravak.

Ako je privremeno izvezena roba bila rabljena prije izvoza, nadomjesni proizvodi moraju također biti rabljeni, a ne novi proizvodi.

Carinarnica može dopustiti iznimke ako se nadomjesni proizvodi isporučuju besplatno na osnovi ugovorene ili zakonske jamstvene obveze ili zbog proizvodnog nedostatka.

Članak 166.

U slučaju prethodnog uvoza uz primjenu članka 159. ovoga Zakona svota koja se odbija odredit će se na osnovi elemenata za obračun koji za privremeno izvezenu robu važe na dan prihvaćanja deklaracije kojom se roba stavlja u postupak vanjske proizvodnje.

Članak 170.

Puštanje robe u postupak izvoza odobrava se pod uvjetom da se roba izveze iz carinskoga područja Republike Hrvatske u stanju u kojemu je bila u trenutku prihvaćanja izvozne deklaracije.

Članak 182.

Domaća roba iz članka 172. točke b) ovoga Zakona koja podliježe mjerama poljoprivredne politike može se staviti u neki od postupaka ili uporaba ako unosom u slobodnu zonu ili slobodno skladište ispunjava uvjete propisane za izvoz takve robe.

Ako se domaća roba iz članka 172. točke b) ovoga članka ne izveze u roku iz članka 175. ovog zakona ili se ponovno unese u drugi dio carinskoga područja, carinarnica će poduzeti mjere koje se odnose na slučaj kad roba ne ispunjava posebne uvjete.

Članak 187.

Od plaćanja carine oslobođena je:

1) roba utvrđena međunarodnim ugovorom koji obvezuje Republiku Hrvatsku,

2) roba nekomercijalne prirode koju putnici unose sa sobom iz inozemstva u propisanoj vrsti, vrijednosti i količini,

3) roba sadržana u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz inozemstva fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi i da odgovaraju propisanoj vrsti, količini i vrijednosti,

4) odlikovanja i priznanja dobivena u okviru međunarodnih događaja te darovi primljeni u okviru međunarodnih odnosa,

5) roba koja zadovoljava osnovne ljudske potrebe, kao što su hrana, lijekovi, odjeća, posteljina, higijenske potrepštine i slično, koju uvoze registrirane humanitarne organizacije radi besplatne podjele ugroženim osobama i žrtvama prirodnih i drugih katastrofa. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske proizvode i motorna vozila. Oslobođenje će se odobriti samo onim organizacijama čije knjigovodstvene evidencije i postupci omogućuju Carinskoj upravi provjeru poslovanja s tom robom,

6) humanitarne organizacije i udruženja slijepih i gluhih odnosno naglušnih osoba, te osoba oboljelih od mišićnih i neuromišićnih oboljenja - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente, te rezervne dijelove i potrošni materijal za potrebe tih osoba, koji se ne proizvode u zemlji,

7) robne marke, patenti, modeli i popratni dokumenti te obrasci za priznavanje patenta ili inovacije koji se šalju organizacijama za zaštitu autorskog i industrijskog vlasništva,

8) sljedeći predmeti:

a) obrasci i isprave koje državna tijela primaju za obavljanje svojih javnih ovlasti,

b) predmeti koji predstavljaju dokaze u sudskim ili drugim postupcima pred državnim tijelima Republike Hrvatske,

c) primjerci potpisa i tiskane okružnice koje se šalju kao dio uobičajene izmjene obavijesti među javnim službama ili bankarskim ustanovama,

d) službene tiskanice koje prima Hrvatska narodna banka,

e) nacrti, tehničke slike, modeli, opisi i drugi slični dokumenti koji se uvoze kako bi se ispunili uvjeti za sudjelovanje na međunarodnome natječaju koji se organizira u zemlji,

f) tiskani obrasci koji se sukladno međunarodnim ugovorima upotrebljavaju kao službeni dokumenti u međunarodnome prometu vozila ili roba, te

g) pismovne pošiljke,

9) plodovi poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribogojstva i pčelarstva dobiveni na posjedima koje državljani Republike Hrvatske, koji žive u pograničnom pojasu, posjeduju u pograničnom pojasu susjedne države, te priplod i drugi proizvodi koje dobiju od stoke koju imaju na tim posjedima zbog poljskih radova, ispaše ili zimovanja.

10) oprema za preventivu i gašenje požara koja se ne proizvodi u Republici Hrvatskoj i nije predmet kooperacije hrvatskih proizvođača opreme i strojeva za preventivu i gašenje požara,

11) predmeti koje radi preseljenja uvoze fizičke osobe koje su neprekidno boravile u inozemstvu najmanje pet godina, pod uvjetom da su ih posjedovale i koristile u svojem kućanstvu najmanje 12 mjeseci i pod uvjetom da nisu koristile oslobođenje po ovakvom osnovu. Predmeti se mogu unositi u razdoblju od 12 mjeseci od dana povratka odnosno dana useljenja u Republiku Hrvatsku,

12) rabljeni predmeti gospodarskog inventara, koje radi preseljenja osobe iz točke 11) ovoga stavka uvoze u Republiku Hrvatsku,

13) predmeti koje su hrvatski državljani i strani državljani stalno nastanjeni u Republici Hrvatskoj naslijedili u inozemstvu,

14) roba koja se koristi za obnovu, održavanje i restauriranje zaštićenih spomenika kulture, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

15) roba koja izravno služi za obavljanje muzejske, arhivske, restauratorske, knjižnične, likovne, glazbeno-scenske i filmske djelatnosti koja se ne proizvodi u Hrvatskoj, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

16) roba koja je u obliku donacije dana ustanovama u kulturi i drugim neprofitnim pravnim osobama u kulturi, samostalnim umjetnicima ili umjetnicima za obavljanje njihove djelatnosti, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

17) roba koju kao vlastita djela iz inozemstva unesu znanstvenici, književnici i umjetnici,

18) osobni automobili koji se uvoze u svrhu osobne uporabe od strane invalidnih osoba sa 100% tjelesnog oštećenja ili s najmanje 80% tjelesnog oštećenja funkcije organa za kretanje, razmjerno postotku tjelesnog oštećenja.

Roba puštena u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine na temelju točke 11. i 12. ovoga članka ne smije se prodavati, posuđivati, davati drugom na uporabu, u zalog, najam ili predati kao osiguranje za druge obveze bez prethodne obavijesti carinarnici i plaćanja carine, do isteka roka od 12 mjeseci od dana kada je puštena u slobodan promet.

Svako postupanje s robom na prethodno navedeni način povlači za sobom plaćanje carine po stopi koja se primjenjuje na dan takve radnje, na osnovu vrste robe i carinske vrijednosti koju je na taj dan utvrdila ili prihvatila carinarnica.

Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete za ostvarivanje i postupak oslobađanja od plaćanja carine te ograničavanja glede raspolaganja robom oslobođenom od plaćanja carine sukladno stavku 1. ovoga članka.

Ukoliko se preseljavanje kućanstva i opreme obavlja iz prekoceanskih zemalja i zemalja koje imaju drugačije tehničke standarde od standarda u Republici Hrvatskoj, stvari i opreme sukladno podzakonskim aktima propisanoj vrsti, količini i vrijednosti, mogu se kupiti u trećoj zemlji ili u sustavu tuzemne bescarinske kupnje i oslobođeni su carine bez obzira da li su novi ili rabljeni sukladno postojećim propisima.

Popis drugih europskih država koje nemaju sukladne tehničke standarde donijet će Zavod za normizaciju i mjeriteljstvo dok se za prekoceanske zemlje smatra da nemaju tehničke sukladnosti s Republikom Hrvatskom.

Oslobođenja od plaćanja carine, propisana stavkom 1. točkom 2.–17. ovoga članka, ne odnose se na osobna motorna vozila iz tarifnog broja 87.03 Carinske tarife.

Članak 188.

Domaća roba koja je bila izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske te se u roku od tri godine vraća u carinsko područje Republike Hrvatske i pušta u slobodni promet na zahtjev deklaranta biti će oslobođena od plaćanja carine.

Rok od tri godine može se produljiti ako to zahtijevaju posebne okolnosti. Kad je roba koja se ponovno uvozi prije njezina izvoza iz carinskoga područja Republike Hrvatske bila puštena u slobodni promet uz povoljniju carinu uz uvjet uporabe u određene svrhe, izuzeće od carine iz ovog stavka odobrit će se jedino ako se roba ponovno uvozi u istu svrhu.

Ako se roba ne uvozi ponovno u istu svrhu, carinska svota koja bi se obračunala za tu robu umanjit će se za svotu carine plaćenu prilikom prvoga puštanja u

slobodni promet. Ako je svota prethodno plaćene carine veća od svote carine koju bi trebalo platiti pri ponovnome uvozu, povrat carine neće se odobriti.

Oslobođenje od uvozne carine prema stavku 1. ovoga članka neće se odobriti u slučaju:

a) kad je roba izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske u okviru postupka vanjske proizvodnje, osim ako je roba ostala u istome stanju u kakvu je izvezena,

b) ako je roba podlijegala mjerama koje su uvjetovale njezin izvoz u drugu zemlju; Vlada Republike Hrvatske može propisati okolnosti i uvjete pod kojima je moguće odstupiti od te odredbe.

Članak 205.

Uvozni carinski dug također nastaje:

a) nezakonitim unosom robe u carinsko područje Republike Hrvatske,

b) nezakonitim unosom robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u ostali dio carinskoga područja Republike Hrvatske.

U smislu ovoga članka nezakonitim se smatra svaki unos robe uz nepoštivanje odredbi članka 50. do 53. i članka 180. stavak 1. podtočka 2. ovoga Zakona.

Carinski dug nastaje u trenutku nezakonita unosa robe u carinsko područje Republike Hrvatske.

Ako se svota carinskoga duga ne može točno odrediti, carinarnica će je odrediti na osnovi tarifne stavke robe koji ima najvišu stopu carine u odgovarajućemu tarifnom broju.

Carinski su dužnici:

a) osoba koja je nezakonito unijela robu u carinsko područje, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u preostali dio hrvatskoga carinskog područja,

b) osoba koja je sudjelovala u nezakonitome unosu robe, a znala je ili je prema okolnostima slučaja morala znati da je takav unos nezakonit, ili

c) osoba koja je dotičnu robu stekla u vlasništvo ili posjed premda je u trenutku stjecanja ili primitka robe znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da je roba nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta nezakonito unesena u preostali dio toga područja.

Članak 206.

Uvozni carinski dug nastaje nezakonitim izuzimanjem robe ispod carinskog nadzora.

Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku izuzimanja robe ispod carinskog nadzora.

Ako se svota carinskoga duga ne može točno odrediti, carinarnica će je odrediti na osnovi tarifne stavke robe koji ima najvišu stopu carine u odgovarajućemu tarifnom broju.

Carinski su dužnici za carinski dug iz stavka 1. ovoga članka:

a) osoba koja je izuzela robu ispod carinskog nadzora,

b) osoba koja je sudjelovala kod izuzimanja robe premda je prema okolnostima slučaja znala ili je morala znati da se radi o izuzimanju robe ispod carinskog nadzora,

c) osoba koja je stekla ili primila u posjed takvu robu premda je u trenutku stjecanja odnosno primitka znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da se radi o robi izuzetoj ispod carinskog nadzora, te

d) osoba koja se mora pridržavati obveza koje proizlaze iz privremenog smještaja robe ili carinskoga postupka u koji je roba bila stavljena.

Članak 207.

Uvozni carinski dug može nastati:

a) neispunjavanjem koje od obveza za robu, a koja proizlazi iz statusa privremenog smještaja ili drugoga carinskog postupka u koji je roba bila stavljena,

b) neispunjavanjem nekih od uvjeta za puštanje robe u odgovarajući carinski postupak ili za odobravanje povoljnije carine pod uvjetom uporabe robe u određene svrhe, u slučajevima različitim od navedenih u članku 206. ovoga Zakona, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenoga carinskog postupka.

Carinski dug nastaje u trenutku kad prestane ispunjavanje obveze zbog čijeg neispunjenja nastaje carinski dug ili u trenutku kad je roba bila stavljena u određeni carinski postupak ako se naknadno utvrdi da nije bio ispunjen jedan od propisanih uvjeta za njezino stavljanje u taj postupak ili za primjenu povoljnijeg tarifnog tretmana pod uvjetom uporabe u određene svrhe.

Carinski je dužnik osoba koja bi s obzirom na okolnosti slučaja morala ispuniti propisane obveze koje proizlaze iz privremenog smještaja ili stavljanja robe u odgovarajući carinski postupak ili koja je morala ispuniti uvjete za stavljanje robe u određeni carinski postupak.

Članak 208.

Uvozni carinski dug za robu nastaje njezinom uporabom u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu pod uvjetima ili na način koji nisu u skladu s propisima.

Roba koja u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu nestane i njezin nestanak nije moguće carinarnici na prihvatljiv način objasniti smatrat će se kao da je bila upotrijebljena pod uvjetima i na način koji nisu u skladu s propisima.

Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku kad se roba potroši ili prvi put upotrijebi pod uvjetima ili na način koji nije sukladan propisima.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka carinski je dužnik i osoba koja je potrošila ili upotrijebila robu, i osoba koja je u trošenju ili uporabi robe sudjelovala premda je znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da se roba može trošiti ili rabiti samo sukladno propisima.

Ako carinski dug nastane u svezi s robom koja je nestala u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, a nije moguće utvrditi carinskoga dužnika sukladno stavku 4. ovog članka, za plaćanje carinskoga duga obvezna je osoba koja je prema saznanju carinarnice bila posljednji posjednik robe.

Članak 209.

Iznimno od odredbi članka 205. i 207. stavka 1. podtočke a) ovoga Zakona, carinski dug za određenu robu neće nastati ako osoba dokaže da obveze koje proizlaze iz odredbi:

a) članka 50. do 53. ovoga Zakona te članka 180. stavka 1. podtočke 2. ovoga Zakona,

b) privremenog smještaja te robe, ili

c) primjene carinskoga postupka u koji je ta roba bila stavljena nisu mogle biti ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnoga gubitka robe kao posljedice naravi same robe, nastupa slučaja ili više sile ili uz odobrenje carinarnice.

Smatra se da je roba u smislu stavka 1. ovoga članka nepovratno izgubljena ako je neupotrebljiva za bilo koju osobu.

Smatra se da carinski dug nije nastao za robu koja je pod uvjetom uporabe u određene svrhe puštena u slobodni promet uz povoljniju carinu ako je ta roba uz odobrenje carinarnice izvezena ili ponovno izvezena.

Članak 219.

Carinski dug nastaje u mjestu u kojemu su nastupile činjenične okolnosti koje uvjetuju njegov nastanak.

Ako se može utvrditi mjesto u smislu stavka 1. ovog članka, smatra se kao da je carinski dug nastao u mjestu u kojemu je prema nalazu carinarnice roba bila u položaju koji uvjetuje nastanak carinskoga duga.

U slučajevima kad carinski postupak za određenu robu nije proveden, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu:

- u kojemu je dotična roba bila stavljena u određeni carinski postupak ili

- u kojemu je u okviru carinskoga postupka roba unesena u carinsko područje Republike Hrvatske.

Ako carinarnica na temelju poznatih joj okolnosti zaključi da je carinski dug već bio nastao dok se roba nalazila u kojemu drugom mjestu, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu u kojemu se roba gledajući unatrag nalazila u najranijem trenutku u kojemu se može dokazati postojanje carinskoga duga.

Članak 222.

Ako je carinski dug nastao zbog prihvaćanja carinske deklaracije za robu stavljenu u neki od postupaka, osim u postupak za privremeni uvoz s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine, ili zbog bilo koje radnje koja ima učinak jednak prihvaćanju takve deklaracije, dug će se proknjižiti odmah od dana izračuna, a najkasnije drugoga dana nakon puštanja robe.

Pod uvjetom da je plaćanje osigurano, ukupna svota davanja za robu puštenu istoj osobi u razdoblju koje odredi carinarnica, a koje ne može biti dulje od 30 dana, može se proknjižiti jednostruko na kraju isteka tog razdoblja. Knjiženje se mora provesti najkasnije 2 dana nakon isteka odobrenog razdoblja.

Ako je propisano da roba može biti puštena pod uvjetom da zadovolji posebne propise kojima se uređuju uvjetima utvrđivanja svote carinskoga duga ili njegova prikupljanja, dug će se proknjižiti najkasnije 2 dana nakon što se njegova svota utvrdi ili nakon utvrđivanja obveze plaćanja carine proizišle iz njega.

Ako se carinski dug odnosi na privremene antidampinške ili kompenzacijske carine, carina će se proknjižiti najkasnije 2 mjeseca nakon objavljivanja propisa o uvođenju antidampinških ili kompenzacijskih carina.

Ako je carinski dug nastao pod uvjetima drukčijim od onih iz stavka 1. ovoga članka, svota duga proknjižit će se u roku od 2 dana od dana kad je carinarnica u mogućnosti:

a) izračunati svotu davanja, i

b) utvrditi dužnika.

Članak 224.

Kad svota davanja proizišla iz carinskoga duga nije proknjižena u skladu s člankom 222. i 223. ovoga Zakona ili je proknjižena u nižem iznosu od onog koji se potražuje, svota davanja ili njezin preostali dio proknjižit će se u roku od dva dana otkad je carinarnica to utvrdi i bude u mogućnosti izračunati stvarni dug i utvrditi dužnika (naknadno knjiženje). Ti rokovi mogu se produljiti u skladu s člankom 223. ovoga Zakona.

Osim slučajeva iz stavka 2., 3. i 5. članka 221. ovoga Zakona, naknadno knjiženje neće se provesti ako je odluka o tome da se dug ne proknjiži ili da se proknjiži u svoti manjoj od one koja se stvarno potražuje donesena na temelju naknadno poništenih akata.

Članak 225.

Nakon što se svota davanja proknjiži, dužnika se na primjeren način obavještava o svoti davanja.

Ako je svota davanja koju treba platiti navedena u carinskoj deklaraciji, carinarnica neće o svoti davanja obavijestiti dužnika i smatrat će se da je dug priopćen dužniku ako je carinarnica pustila robu deklarantu, osim u slučajevima iz članka 222. stavka 2. ovoga Zakona.

Ako se iznos naveden u deklaraciji ne podudara s iznosom koji je obračunala carinarnica, carinarnica na primjeren način obavještava dužnika o svoti davanja.

Obavještavanje dužnika o dugu neće se provoditi nakon isteka roka od tri godine od dana kad je dug nastao. Ako zbog kaznenoga djela dužnika carinarnica ne može utvrditi svotu duga, dužnik može o dugu biti obaviješten i nakon isteka roka od tri godine ako to propisi dopuštaju.

b) Rokovi i postupci za plaćanja duga

Članak 226.

Svotu davanja priopćenu u skladu s člankom 225. ovoga Zakona dužnici moraju platiti u roku od 15 dana od dana priopćavanja duga dužniku, a u slučaju jednostrukog knjiženja 15 dana od dana isteka razdoblja odobrenog za jednostruko knjiženje.

Produljenje roka dopustit će se po službenoj dužnosti ako je dužnik bio prekasno obaviješten o dugu te s tog razloga nije mogao izvršiti plaćanje u propisanome roku.

Vlada Republike Hrvatske će propisati uvjete pod kojima se naplata duga može obustaviti ako je podnesen zahtjev za otpuštanje duga u skladu s člancima 233. do 235. ovoga Zakona ili ako je roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s člankom 230. točkom c) podtočkom drugom ili točkom d) ovoga Zakona.

Članak 228.

Ministar financija propisat će u kojim slučajevima carinarnica može carinski dug naplatiti u gotovini.

Svotu duga može umjesto dužnika platiti treća osoba pod uvjetima i na način koji propiše ministar financija.

Članak 229.

Ako svota duga nije plaćena u roku:

a) carinarnica će poduzeti sve zakonski propisane mogućnosti, uključujući i prisilnu ovrhu. Osnova je za naplatu u postupku ovrhe:

- ovršno rješenje carinarnice,
- carinska deklaracija po kojoj je obavljeno carinjenje;

b) obračunat će se zatezne kamate na svotu duga sukladno posebnom propisu.

Naloga carinskoga dužnika za uplatu carinskoga duga i ovršne naslove iz stavka 1. ovoga članka za naplatu carinskoga duga ovlaštene organizacije za platni promet provode prije svih drugih obveza carinskoga dužnika.

Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine i kamata koje se neće prisilno naplaćivati.

Članak 230.

Uz poštivanje propisa koji se odnose na zastaru duga ili neplaćanje duga u slučajevima pravno utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, carinski dug bit će otpisan:

- a) plaćanjem svote duga,
- b) otpustom svote duga,
- c) ako je za robu deklariranu u carinski postupak za koji nastaje obveza plaćanja carine:

- carinska deklaracija poništena,
- roba prije puštanja ili zadržavanja i istodobno ili naknadno i oduzeta, uništena po nalogu carinarnice, uništena ili ustupljena u korist države prema članku 185. ovoga Zakona ili uništena ili nepovratno izgubljena kao posljedica vrste robe ili nepredvidivih okolnosti ili više sile;

d) ako je roba za koju je carinski dug nastao prema članku 205. ovoga Zakona zadržana zbog nezakonita unosa i istodobno ili naknadno oduzeta.

U slučaju zapljene i oduzimanja robe smatrat će se da carinski dug nije otpisan ako je prema kaznenomu zakonu carinski dug podloga za utvrđivanje prekršajne kazne ili je postojanje carinskoga duga podloga za pokretanje kaznenoga postupka.

Carinski dug nastao prema članku 220. ovoga Zakona bit će otpisan kad se ponište sve radnje i postupci učinjeni radi stjecanja prava na povlaštenu carinu kako je to navedeno u članku 220. ovoga Zakona.

Članak 232.

Povrat uvoznoga ili izvoznoga duga izvršit će se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije trebao biti plaćen ili ako je uknjižen protivno članku 224. stavku 2. ovoga Zakona.

Uvozni i izvozni dug bit će otpušten ako se utvrdi da je nezakonito uknjižen ili da je uknjižen protivno odredbama članka 224. stavka 2. ovoga Zakona.

Povrat ili otpust neće se odobriti kad su činjenice koje su dovele do plaćanja ili knjiženja svote koja nije zakonski utemeljena rezultat namjernog postupanja određene osobe.

Uvozni ili izvozni dug bit će vraćen ili otpušten nakon podnošenja zahtjeva carinarnici u roku od tri godine od dana kad je o svoti duga obaviješten dužnik. Rok će se produljiti ako osoba pruži dokaze da je bila spriječena podnijeti zahtjev u navedenu roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

Carinarnica će vratiti ili otpustiti dug po službenoj dužnosti ako u roku od tri godine od dana kad je o svoti duga obaviješten dužnik utvrdi nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 234.

Uvozni dug bit će vraćen ili otpušten u svoti za koju se dokaže da je knjižena za robu koja je puštena u odgovarajući carinski postupak, a uvoznik je vratio robu zbog toga što je u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije imala nedostatke ili nije odgovarala uvjetima utvrđenim ugovorom temeljem kojeg je roba uvezena.

Povrat ili otpust uvoznoga duga odobrit će se pod uvjetom:

- a) da roba nije bila upotrebljavana, osim radnja nužnih da bi se utvrdili nedostaci te da roba ne odgovara uvjetima iz ugovora, te
- b) da je roba izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske.

Na zahtjev stranke carinarnica će dopustiti da roba bude uništena ili da radi ponovnog izvoza bude stavljena u postupak provoza, postupak skladištenja, u slobodnu zonu ili slobodno skladište umjesto da bude izvezena. U svrhu stavljanja robe u jedan od navedenih

carinskih postupaka ili uporaba smatrat će se da roba ima status strane robe.

Uvozni dug neće se vratiti ili otpustiti za robu koja je prije nego što je puštena u slobodni promet bila privremeno uvezena radi ispitivanja, osim ako se ne utvrdi da takvim ispitivanjem, nije bilo moguće ustanoviti činjenicu da roba ima nedostatke ili da ne odgovara uvjetima iz ugovora.

Uvozni dug bit će vraćen ili otpušten iz razloga navedenih u stavku 1. ovog članka ako stranka podnese zahtjev carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je o svoti toga duga obaviješten dužnik.

Carinarnica može produljiti rok iz opravdanih i pravodobno navedenih razloga.

Članak 235.

Vlada Republike Hrvatske može propisati i druge slučajeve povrata ili otpusta uvoznoga ili izvoznoga duga, osim onih navedenih u članku 232., 233. i 234. ovoga Zakona, koji se ne mogu pripisati prijevremenim namjerama ili gruboj nemarnosti carinskoga dužnika ili drugih sudionika u odgovarajućemu carinskom postupku te da utvrdi posebne uvjete i postupak ostvarivanja povrata ili otpusta carine.

Povrat ili otpust carinskoga duga iz razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka odobrit će se na zahtjev deklaranta podnesen carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je dužnik obaviješten o dugu.

Članak 241.

Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

- 1) ako ne prijavi robu,
- 2) ako bez prijave prilikom ulaska ili izlaska iz carinskoga područja pokuša ili u carinsko područje uđe s vozilom na kojemu su krivotvoreni identifikacijski brojevi šasije ili na koji su stavljene nepripadajuće registrarske oznake ili ako za vozilo podnese krivotvorene ili nepripadajuće prometne isprave ili krivotvorene isprave o podrijetlu i vlasništvu nad vozilom,
- 3) ako ne podnese skraćenu deklaraciju,
- 4) ako istovari ili pretovari robu bez odobrenja carinarnice ili na mjestu koje nije za to određeno ili odobreno,
- 5) ako ne preveze unesenu robu putem i na način koji je odredila carinarnica,
- 6) ako premjesti robu iz mjesta na koje je prvotno smještena bez odobrenja carinarnice,

7) ako robu u privremenome smještaju upotrebljava suprotno uvjetima koje je odobrila carinarnica,

8) ako u provoznome postupku ne preda robu i pripadajuće isprave određenoj carinarnici ili robu preda u promijenjenu stanju,

9) ako ne pruži isprave, podatke ili objašnjenja potrebna carinskoj službi za provedbu carinskih propisa,

10) ako ne čuva isprave ili podatke sukladno rokovima određenim ovim Zakonom,

11) ako ne podnese deklaraciju za carinski dopušteno postupanje ili uporabu sukladno rokovima određenim ovim Zakonom,

12) ako u carinskoj deklaraciji netočno označi količinu, vrstu, kakvoću, vrijednost ili podrijetlo robe ili ne navede svu robu,

13) ako podnese isprave u svezi s provedbom carinskoga postupka u kojima je navedena druga količina, vrsta, kakvoća, vrijednost ili podrijetlo robe,

14) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti oslobođenje od plaćanja uvozne carine ili primjenu povoljnije carine,

15) ako ometa ovjerovljenje prihvaćene deklaracije,

16) ako upotrebljava robu ili raspolaze njome prije nego što je carinarnica pusti u zahtijevani carinski postupak,

17) ako ukloni, ošteti ili uništi carinska obilježja,

18) ako ne podnese dopunsku deklaraciju u propisanu roku,

19) ako o robi ne vodi evidenciju propisanu za određeni carinski postupak ili drugi oblik carinski dopuštenoga postupanja s robom,

20) ako ne obavijesti carinarnicu o činjenicama koje su nastale nakon donošenja odobrenja za carinski postupak s odgodom ili za carinski postupak s gospodarskim učinkom,

21) ako robu oslobođenu od plaćanja uvozne carine ili puštenu uz plaćanje povoljnije carine prije isteka propisana roka proda, posudi, da drugome na uporabu, u zalog, najam ili kao osiguranje za druge obveze, a da prethodno ne podmiri carinski dug,

22) ako raspolaze robom kao da je puštena u slobodni promet iako nisu provedene sve formalnosti za puštanje robe u slobodni promet, odnosno nije plaćena

uvozna carina ili nisu ispunjeni drugi uvjeti propisani za uvoz robe,

23) ako ne postupa u skladu s propisanim uvjetima i obvezama te odobrenju carinarnice za carinski postupak s odgodom i carinski postupak s gospodarskim učinkom,

24) ako onemogućuje carinski nadzor nad poslovanjem u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu,

25) ako u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu obavlja djelatnost suprotno zakonskim odredbama ili bez suglasnosti carinarnice,

26) ako robu čiji je uvoz zabranjen ne odveze iz carinskoga područja u roku koji je odredila carinarnica,

27) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti povrat ili otpust carinskoga duga.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 242.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba:

1) ako robu u provoznome postupku ne preda u određenu roku odredišnoj carinarnici,

2) ako privremeno uvezenu ili privremeno izvezenu robu u određenu roku ponovno ne izveze ili uveze,

3) ako robu u postupku unutarnje proizvodnje u određenu roku ne izveze ili ponovno izveze ili ishodi drugi carinski dopušten postupak ili uporabu,

4) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u određenu roku ponovno ne uveze,

5) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u slučaju prethodnog uvoza nadomjesnih proizvoda privremeno ne izveze u propisanu roku,

6) ako u propisanu roku ne plati obračunani carinski dug ili uplati manju svotu od svote obračunanoga carinskog duga.

Novčanom kaznom od 500,00 do 2.500,00 kuna kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi.